

РОССИЯ РУСИЯ

Двужычны еженедельник

Сегодня
ДНЕС

Аз ♥ Русия

19

Двужычен седмичник

Основен 1997 г. Брой 9 (1087), Година XXIII, 28 февруари - 5 март 2020 г.

Цена 0,60 лева

СООТЕЧЕСТВЕННИК

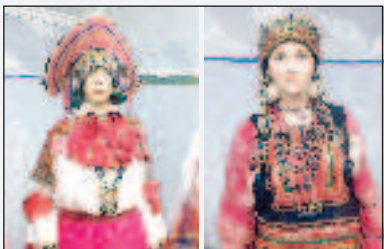

В Пловдиве пел весь зал Стр. 7

Урок истории на курсах русского языка Стр. 8

Битва за европейский Сталинград Стр. 10

Музей сословий народов России Стр. 12

Подвиг во имя жизни Стр. 13

А как у Розенталя? Стр. 14

Павшим в боях за освобождение Болгарии Стр. 15

Сын Королевой - курьер Стр. 18

План РКЦ Стр. 16

Вестник "Русия днес - Россия сегодня" - истината за нова Русия!
Кат. № 605
Web адрес: rusiadnes.bg

Честит празник - 3 март!

Храм-паметникът "Рождество Христово", наричан още Шипченски манастир, се намира в едноименното село Шипка. Църквата е паметник-костница на руските войници, дали живота си в Руско-турската освободителна война. Строежът се извършва от 1885 г. до 1902 г., когато храмът е тържествено осветен. Изграждането трае толкова дълго поради скъсането на дипломатическите отношения между Княжество България и Царство Русия. Светилището представлява шедьовър в стила на руските църкви от 17 в. За отливането на 17-те камбани са използвани гилзи, събрани от местата на боевете. В аркадните галерии отвън са поставени 34 мраморни плочи, на които са изписани имената на 8 491 офицери и опълченци, жертви от битките.

По-голямата част от иконите и църковната утвар са дарение от манастира "Св. Пантелеймон" в Атон. И тъй като храмът е замислен като паметник на загиналите руски войници, под него е изградена крипта. В нея лежат 17 саркофага, които съхраняват тленните им останки. Приблизителният брой на погребаните е 18 хил. души.

Инициативата за построяването на храма е най-вече на Олга Скобелева - майка на легендарния ген. Михаил Скобелев, както и на бившия руски посланик в Цариград - граф Николай Игнатиев. Днес манастирът е собственост на Българската православна църква. Шипченският манастир е един от 100-те национални туристически обекта.

За уникалното семейство Скобелеви - на стр. 3

Конституция в защита на човека и суверенитета на държавата

В Русия приключи общонародното обсъждане на важни поправки в Основния закон на страната

На 22 април в Русия ще се състои плебисцит, на който гражданите ще одобрят или отхвърлят пакет от множество важни и същностни поправки в Основния закон на страната. При положителен резултат от гласуването те незабавно ще влязат в сила. Главните от тях засягат засилването на ролята и отговорността на държавата в гарантирането на нейния социален характер, укрепване на суверенитета и териториалната ѝ цялост.

В продължение на повече от месец предложенията за промените бяха подложени на всенародно обсъждане, в което гражданите взеха неочаквано активно участие. Експертната работна група получи хиляди писма с над 900 предложения и формулировки. Някои от тях няма да намерят място в Конституцията, но те ще бъдат отчетени при приемането на нови закони и подзаконовни актове. "Предложенията на гражданите са сериозни и съдържателни по всич-

ки направления на живота и дейността на държавата. Те постъпват от най-различни хора и засягат най-важните проблеми на обществото", заяви Владимир Путин на последното общо заседание на работната група преди предстоящото гласуване в Думата на 10 март. Социологическо проучване сочи широката информираност на руснаците по обсъжданите поправки - близо 80 процента, а 66 на сто са заявили, че ще участват в плебисцита.

На стр. 2

9 771313 1764002

Зеленски въведе Ден на съпротива срещу окупацията на Крим

Президентът на Украйна Владимир Зеленски е подписал указ за въвеждане на Ден на съпротива срещу окупацията на Крим и Севастопол, съобщил пресслужбата на държавния глава. Денят ще се отбелязва всяка година на 26 февруари. На тази дата 2014 година в републиката се провеждат два митинга и се стига до насилие между противниците и привържениците на присъ-

единяването на тогавашната Автономна Република Крим (в състава на Украйна) към Русия.

Заявлението беше направено в рамките на форума Age of Crimea 2020, който се провежда по инициатива на министъра на културата, младежта и спорта на Украйна. Зеленски нарече възвръщането на контрола върху Крим "безспорна част от националната идея" на укра-

инците, както и своя цел като президент на страната. Официалната позиция на Кремъл по този повод, изказана от прессекретаря на президента на РФ Дмитрий Песков, е формулировката "по никакъв начин не съответства на положението на нещата".

Главата на Република Крим Сергей Аксенов нарече кулминационна датата 26 февруари, когато до го-

ляма степен е била определена по-нататъшната съдба на Крим. Това той написа в страницата си във Фейсбук. Аксенов напомни, че на този ден пред сградата на Върховния съвет на Автономна Република Крим в Симферопол е проведен митинг, организиран от редица проруски организации. Но екстремистката групировка "меджлис" събрали агресивна тълпа и провокира-

ли стълкновения между гражданите. Двама души са загинали. Скоро след тези събития - на 16 март 2014 година, се провежда референдумът за присъединяването на Крим към Русия. Повече от 95% от жителите на полуострова гласуват за присъединяването на полуострова към Русия. "Тогавашни всички съзнавахме, че няма връщане назад", пише Аксенов. /"Русия днес"/

Разсекретен нелегален разузнавач се появи пред публика

Разсекретеният разузнавач-нелегал Героят на Русия Юрий Шевченко за първи път се появи пред множество хора. Службата за външно разузнаване (СВР) разсекрети Шевченко в края на януари тази година. След това той за първи път се появи пред публика на представянето на книга за легендарните разузнавачи съпрузите Геворк и Гоар Вартамян.

Шевченко е роден през 1939 г. От 1969 г. в рамките на редовни командировки е участвал в решаването на разузнавачески задачи, ра-

ботил е с ценни източници на информация, включително и много строго секретна, вербувал е обекти от разузнавателен интерес.

В първото си кратко интервю пред журналисти Шевченко сподели, че още през 70-те години е знаел какво ще стане със СССР. Най-добрите ми приятели бяха от ЦРУ и те ми разказваха как се разрушава нашата страна, какво правят за това и как ще стане - всичко беше известно. Това е началото на 70-те години и до 2000-те", каза Шевченко, цитиран от ТАСС.

На въпрос доколко са били изпълнени тези планове Шевченко отговори лаконично: "Можеше и да е по-лошо. Те направиха първия етап - разрушиха СССР, но това бе само началото на нашия край. А краят трябваше да е страшен. В последния момент успяхме да спасим страната. В последния момент, защото всичко беше планирано".

Работата си в чужбина Шевченко приключва през 2001 година. Той е награден с ордени "Червено знаме", "Червена звезда", "За заслуги към отечеството", "За во-

енни заслуги", със знаците "Почетен сътрудник на държавна сигурност" и "За служба в разузнаването". През 2017 година президентът Путин подписва указ, с който на Шевченко се присвоява званието "Герой на Русия".

За плановете на СВР да разкрие имената на нелегални разузнавачи по повод 100-годишнината на службата разказа през декември 2019 година нейният ръководител Сергей Нарискин на кръгла маса за историята на руското външно разузнаване. На 28 януари имената бяха

Юрий Шевченко

озвучени. Някои от разузнавачите са починали, но други са живи и до ден днешен. /"Русия днес"/

Ден на почит към разстреляните русофили

Вдясно от главния път Русе-Варна се издига бял паметник, с монумент на плачеща жена. Дали това е България, оплакваща чедата си, или майка, жена, сестра? Можем само да гадаем. Идеята за построяването на паметника е на Ана Стомонякова, сестра на убития на това място Александър Цветков.

Заедно с него, преди 133 години, на 22 февруари 1887 г., тук са изпълнени смъртните присъди на бунтовниците - русофили майор Атанас Узунов, майор Олимпи Панов, капитан Зеленгоров, поручик Кръстеняков, поручик Кожухарски, подпоручик Енчев, подпоручик Тръмбешки и Тома Кърджиев.

Този паметник - символ на народното преклонение към всеотдайността и идеалите на загиналите русофили, е израз на великата, вековечна българо-руска дружба, която те завещаха на поколенията.

На този ден, 22.02.2020 година, Задушница, венци и цветя и кратка църковна молитва от отец Георги за душите на светите жертви, поднесоха признателни граждани и русофилски организации. Почит отдадоха членовете на Регионалния обществен съвет "Приятелите на Русия", Воински съюз "Васил Левски", мото клуб "Нощни вълци" - България.

Снимка
Евгени Станимиров

142 ГОДИНИ ОТ ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ

Столична община, Фондация "Героите на България" и Сдружение на приятелите на Русия "Александър Невски" канят на тържествено честване на Националния празник на България - 3 март, от 11.45 ч. пред Паметника на Българския опълченец (пл. "Александър Невски", София).

Конституция в защита на човека и суверенитета ...

От стр. 1

Масова подкрепа получи поправките, които предвиждат гарантирано редовно индексирание на пенсиите и различните социални помощи за младите семейства и децата, както и обвързването на минималната работна заплата с потребителската кошница и установения жизнен минимум. С особено одобрение руснаците посрещнаха предложението за засилване на суверенитета на държавата - предимство на руското законодателство над международното, неприкосновеност на територията на страната - никой държавен лидер няма право да отстъпва и дори да преговаря за отстъпване на територии.

Положителен отзвук срещнаха и поправките, свързани с увеличаване отговорността на държавните служи-

тели на високо равнище в различните структури на властта. Президентът, депутатите и високопоставените чиновници се лишават от правото да имат влогове и имоти в чужбина. Подкрепа получи и поправките, засягащи здравеопазването и образованието. Тези две области ще престанат, както е досега, да бъдат "услуги" като всички останали в пазарната икономика, а - задължения на държавата и семейството. Руското общество с голямо одобрение прие решението в Конституцията да бъдат включени формулировките, защитаващи културното и историческото наследство и традиционните ценности, включително и тази, която определя брака като съюз единствено между мъж и жена. Като недопустима бе определена ситуацията, при

която в руските семейства може да има "родител номер едно" и "номер две".

Президентът подкрепи идеята в Основния закон да бъде вписана норма за недопускане фалшификация на историята. Той отбеляза, че е невъзможно да бъде открадната от страната победата и във Втората световна война. "Кой шурмува Берлин, чий флаг се развя над Райхстага? Това никога не може да забрави", каза той. Затова според него в Конституцията трябва да намери място тезисът за защита на историческата правда и подвига на народа.

Приемането на поправките чрез плебисцит означава, че нито една от тях в бъдеще не може да бъде отменена с едноличното решение на държавния глава или чрез гласуване в Думата.

/"Русия днес"/

Патриарх Кирил призова за единство

На 26 февруари в столицата на Йордания, Аман, се проведе среща на предстоятелите и делегациите на поместните православни църкви. Инициативата за провеждане на срещата с цел обсъждане на ситуацията в междуцърковните отношения и въпроси за поддържане на православно единство, беше отправена от патриархът на Йерусалим Теофил III на 21 ноември 2019 г. по време на визитата му в Москва. В Аман руският патриарх Кирил отбеляза, че тази среща на духовните лидери трябва да положи начало на "открита, обективна и безпристрастна дискусия" за предизвикателствата, пред които е изправен целият православен свят.

Българската патриаршия изрази надежда, че срещата на ръководителите и представителите на поместните православни църкви в Аман, ще има полезен резултат за православно единство. /"Русия днес"/

ПОКАНА

Съюзът на българските журналисти организира българо-руска журналистическа конференция на тема: "140 години от установяването на дипломатически отношения между България и Русия. Журналистически поглед".

Конференцията ще се проведе от 4 до 6 март 2020 година в Руския културно-информационен център /РКИЦ/, ул. "Шипка" 34, ет. 3.

Журналисти и историци от България и Русия ще участват с доклади. Откриване на конференцията: 4 март 2020 година, 14.00 ч.

ОЧАКВАМЕ ВИ!

Снежана Тодорова, председател на УС на СБЖ

РОССОТРУДНИЧЕСТВО ВИ КАНИ

Киностудия "Кинопрограмма XXI век" с подкрепата на Министерството на културата на Руската федерация и със съдействието на представителството на Россотрудничество в Република България представят новия игрален филм "Капитан Холивуд".

Премиерата на филма ще се състои на 4 март от 18:30 ч в Голямата зала на Руския културно-информационен център (РКИЦ) на ул. "Шипка" №34 в София. Това е първата премиера на филма в Русия на 19 февруари 2020 година. Сценарият на филма е базиран на реални събития от септември 1999 година в гр. Волгодонск.

Вход свободен!

Руско семейство - освободители на България

Доц. д.ф.н. Гено Матеев

След Априлското въстание 1876 г. общественици, дипломати, хора на изкуството от Европа, надигат глас за съдбата на страдащия български народ. Руската дипломатия в Цариград, начело с граф Н.Игнатьев, работи активно и публично за спасението на българите. Царят Освободител на крепостните селяни и управляващите кръгове на Русия се мотивират за решителна освободителна мисия и Александър II ще стане Цар Освободител и на българите.

Фалшификаторите на историята насаждат измислицата, че Русия е имала за цел чрез войната 1877-1878 г. да завладе Босфора, а не да освободи България. Истина е, че Русия можеше да предприеме Освобождението на България с решаването на два проблема: 1. Гаранции, че Великобритания няма да се намесва на страната на Турция, а Руската армия няма да стига до Босфора. Затова легендарният генерал Скобелев е спрял военните действия в Сан Стефано. Преговорите е водил в Лондон граф Игнатьев с министър-председателя на Англия Биксофил Дизраели. 2. Русия е трябвало да има договор за преминаване на войските през Румъния. Това също е станало успешно.

Великият полемичен и религиозен писател Ф. Достоевски ще се обърне към царя на Велика Рус с призив да не освобождава българите, защото те няма да бъдат признателни. Но когато вижда манифеста за освобождаване на братския славянски и православен народ, в който в името на Бога се обявява освободителна война, и че хората масово, като братя, с музика и песни се записват доброволци, той сменя позицията си и ги приветства.

В условията на ентузиазъм и нравствен подем към армията се отправят и семейство Скобелеви - генерал Дмитрий Иванович Скобелев, съпругата му Олга Николаевна Скобелева и техният син - генерал Михаил Дмитриевич Скобелев. Те са наследници на патриотичен и свободолюбив род. Бащата на генерал Дмитрий Скобелев - Иван Никитич е участвал като доброволец във войната с Наполеон през 1812-1813 г. за освобождение на европейските народи. Прославил се в епичните битки при Кулм, Бородино, Аустерлиц, Лайпциг и Ватерло. Присвоено му е звание генерал.

Синът му - генерал Дмитрий Иванович Скобелев (1821-1879 г.), участва в Руско-турската освободителна война 1877-1878 г. като командир на Кавказка дивизия. Макар и на 56 години, той се бие храбро при обсадата на Плевен, при освобождението на Пловдив и Асеновград. След края на

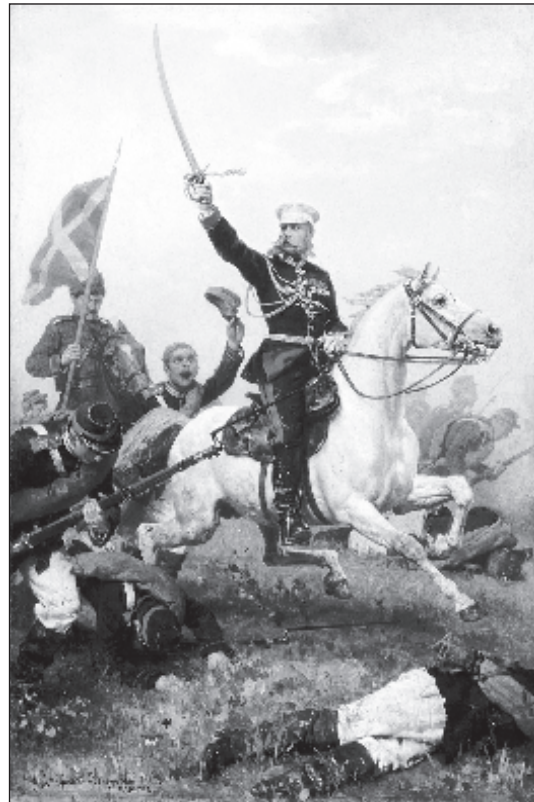
Генерал Дмитрий Скобелев

Графиня Олга Скобелева

Паметникът на генерал Скобелев в Москва е бил на мястото на сегашния паметник на Юрий Долгорукий. През април 1918 г. той е бил разрушен, а площадът, който е носел името "Скобелев" е преименуван на "Съветски"

Михаил Скобелев - белия генерал

войната починал в Москва на 27 декември 1879 г.

Внукът на Иван Никитич Скобелев, генерал от трето поколение - Михаил Дмитриевич Скобелев е роден в Петропавловската крепост, където дядо му е бил командант. Михаил Скобелев е командир в легендарната пехота. Роден е в Петербург през 1843 г. Завършил е академията на Генералния щаб през 1868 г., бил е военен губернатор на Ферганска област през 1876 г., включвайки се като доброволец във войната, командва сборна казашка бригада към Дунавската армия. Изиграва решаваща роля при втората атака в боевете за освобождение на град Плевен, а при третата - пробива отбраната на турците. През месец август е разработил успешен план за атака и овладяване на Ловеч. Уникално е зимното преминаване на Централна Стара планина и участието в победоносната битка при Шейново. През февруари 1878 г. войските му влизат в градчето Сан Стефано. Тук на 3 март отпразнували победата.

Генерал Михаил Скобелев е останал в паметта на българския народ, като пълководеца, завоювал най-много победи през Освободителната война. С основание

сред войниците се носела славата му: "Където е Скобелев, там е победата!" В трудовете на историците той е увековечен като Белия генерал, защото е носел бяла униформа и яздил бял кон. Ако конят загинел, пак вземал бял.

Михаил Скобелев е наследил от майка си някои качества, определящи неговия нравствен облик. Имал е топло, другарско отношение към бойците, вслушвал се в тяхното мнение и препоръки. Това му позволявало да въвежда новостите във военното дело и да печели обичта и уважението на хората.

С добротата и интелигентността си, с мъжеството и героизма си той е известен и много обичан от българите. През 1882 г. генерал М.Скобелев е в Париж и страстно защитава балканските народи от агресивната политика на Германия и Австро-Унгария, с което предизвиква дипломатически усложнения с тези страни и е отзован. Починал е в Москва на 25 юли 1882 г. На негово име у нас са кръстени улици, села, паркове и са изградени паметници.

В Русия популярността на генерала, който си отива от този свят на 38 години е огромна. Починал внезапно от

спиране на сърцето, но вятят слухове, че бил отровен от немски шпиони. През 1912 година срещу зданието на московския генерал-губернатор тържествено е открит паметник на Михаил Дмитриевич Скобелев. Той става символ, ползва се с невероятна популярност във всички слоеве на руското общество. Приживе го сравнявали с Александър Суворов, наричали на негово име площади и градове, съчинявали песни за подвизите и походите му. След Руско-турската война 1877-1878 г. за освобождението на балканските славяни от

ка и Шейново. Построяването му става за няколко години.

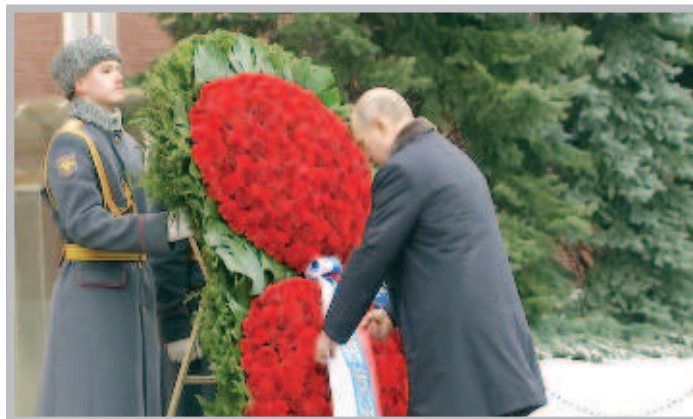
Берлинският конгрес оставя зависима от Турция областта Източна Румелия. Олга Скобелева напуска уюта в Петербург и идва в България, макар че е погребала съвсем скоро своя съпруг. Занимава се с благотворителна дейност в Южна България. Посещава София и други градове, организира комитети за подпомагане на нуждаещите се. Изгражда болници, сиропиталища и женски дружества. В Пловдив развива многостранна и съдържателна благотворителна дейност за местното сиропиталище за българчета, чиито родители са загинали във войната. С благотворителна цел дарява 20 000 златни рупии. Проявява затрогваща отзивчивост към страданията и нещастията на хората и готовност да им се помогне. Графиня Скобелева подготвила откриването на сиропиталища и в Казанлък и Сливен.

През юни 1880 г. Олга Скобелева посетила Хасково, Пазарджик, Карлово, Казанлък и Пловдив, където оказала помощ на сираци и болни. На 6 юли тя отпътувала с файтон от Пловдив за Чирпан, за да прегледа и подпомогне болниците. Носела в себе си 18 000 златни рубли за закупуване на турски чифлик, където да построи модерен приют за сираци. Земята щяла да раздаде на безимотни. В Пловдив и сега съществува детско обществено на името на Скобелева.

Поради топлото време с файтона тръгнали по хладното, при свечеряване. Освен файтонджията я придружавали довереницата на име Катерина и адютантът Иванов. На около 6 км от Пловдив трима разбойници ги пресрещат и посичат. Остава жив, но тежко ранен Иванов. Той разказал за случилото се. Така загива Олга Скобелева на българска територия. Съвременник пише за сина Михаил: "Смъртта на майка му го порази. Той плака като дете и целия ден не излезе от своята палатка". На лобното място на Олга има скромна паметник. Върху него - стих от Иван Вазов.

*С цел висока, красна,
при нас дойде ти,
но ръка ужасна
твоите дни скрати
Святице! Прости!*

Нашето поколение, от детска възраст още, деди и баби ни учеха да помним и обичаме нашите възрожденци и освободители, разказвах ни спомени и предания за генерал Скобелев, генерал Гурко... На седенки пееха народни песни и произведенията на Чинтулов, Раковски и Ботев. Учеха ни да уважаваме паметта за миналото, гробовете, паметниците. Тези морални императиви са необходими и сега!

Президентът Владимир Путин положи венец на Гроба на Не-знайния воин до Кремълската стена в Деня на защитника на отечеството - 23 февруари. В церемонията участваха премиерът Михаил Мишустин, председателят на Думата Вячеслав Володин, председателят на Съвета на Федерацията Валентина Матвиенко, зам.-ръководителят на Съвета за сигурност на РФ Дмитрий Медведев, министърът на отбраната Сергей Шойгу и секретарят на Съвета за сигурност Николай Патрушев. Денят на защитника на отечеството бе отбелязан по цялата страна, както и в много от държави от ОНД. На снимката - демонстрация на бойци от псковския гарнизон. Псков е градът, който през многовековната си история остава надежден форпост на западните рубежи на Русия, неведнъж пръв е посрещал натиска на неприятеля и грижливо пази заветите на воинската доблест, чест и мъжество - това напомни кметът на Псков Елена Полонская.

На 20 февруари 2020 година в зала "Ябълка" в Музейно-изложбения комплекс на Руската художествена академия се състоя презентация на скулптурната композиция "Петър Велики" на президента на Руската художествена академия, световноизвестния скулптор Зураб Церетели (на снимката вляво). През 2022 година величествената 6-метрова бронзова фигура ще бъде поставена в жилищния комплекс "Петровски парк" в Савьоловски район на Москва. Около паметника ще бъде създадена градина в стила на петровските времена. През 2022 година Русия ще чества 350-годишнината от рождението на първия руски император Петър I - реформатор и просветител, който изцяло променя облика на страната. Това не е първата скулптура на Церетели, посветена на Петър I. В Москва, на сред реката, е паметникът "300 години руски флот", паметник на Петър I има и в Санкт Петербург.

Бурятският празник Сагаалган е началото на Новата година по лунно-слънчевия календар, празник на пролетта, на обновлението за човека и природата. Тази година той се чества два дни - на 24 и 25 февруари. Всъщност, празникът не е за всички будисти, а само за тези, които практикуват ламаизъм. Той съчетава множество шамански и езически традиции от тюркските и монголските народности. В Русия празнуват калмиките, бурятите и тувинците в Република Алтай и Иркутска област, в Хакасия и Забайкалието.

Световноизвестният "Италиански цирк Тогни" гостува в Санкт Петербург в "Цирк на Фонтанка" от 22 до 29 февруари след мащабно световно турне в Алжир, Мароко, Австралия, Катар, Унгария, САЩ, Турция и Иран. В грандиозното представление участват дресьори на слонове и тигри от пето поколение на семейство Тони - представители на най-старата в Европа династия. Тя е основателка на едноименния, известен в цял свят цирк в Милано (1872 г.), провъзгласен от краля на Италия за Национален цирк на страната. Представлението е изградено като пътешествие на един романтик, който сбъдва мечтата си - истински блокбастър с увлекателни приключения от първия до последния момент.

Главната Масленица (сирни заговезни) на страната се провежда в Ярославъл. Тя започна с карнавално шествие, а след това с тържествена церемония бе открит мащабен фестивал. Тази година той е посветен на театъра. Всеки ден до 1 март, когато ще бъде изгорено чуелото на Масленица, е наситен с интересни и ярки събития с участието на всеки желаещ. Кметът на града Владимир Волков поздрави съгражданите си и им пожела любов и съгласие във всяко семейство, а във всеки дом - добро и благополучие.

В хоровада на централния площад се хванаха повече от 2,5 хиляди души, а в бившата резиденция на Дядо Мраз се срещнаха зимата и пролетта. Дядо Мраз предаде на Госпожа Масленица шафетата на времената на годината. Тя тържествено отвори портите на Масленичния дом, където всеки може да получи информация за празничните мероприятия.

Най-известното в света дете мамут - Люба, за първи път бе изложено за посетители в областния музей в Тюмен на изложбата "40 000 лета и зими. Дългият сън на мамутчето Люба". Експозицията е допълнена с експонати от местните фондове. В света Люба е единственият експонат, който позволява толкова пълно и реалистично да се види малък мамут. Люба е прекарала в тундрата от 37 до 40 хиляди години без практически да пострада. "Домът" на мамутчето е в Салехард, в Музейно-изложбения комплекс "Иван Шемановски". Мамутското дете е намерено на полуостров Ямал на 14 май 2007 г. на брега на река Юрибей от еленовъда Юрий Худи, който за да съобщи за находката преминал 145 км с моторна шейна. От Салехард веднага реагирани и така мамутчето се оказало при експертите. Две години, откакто се провеждали изследвания с помощта на учени от Санкт Петербург, Япония и САЩ, Люба била замразена. При обиколките си по градове на Русия и в чужбина Люба (предполага се, че тя е на три месеца) е застрахована за милион и половина долара.

Демократите искат нови санкции срещу РФ за намеса в несъстояли се още избори

Влиятелните американски сенатори, представляващи Демократическата партия на САЩ, поискаха от държавния секретар Майкъл Помпео и министъра на финансите Стивън Мчунин да въведат санкции срещу Русия и нейния президент Владимир Путин заради приписвана на Москва "намеса в американските избори", съобщи в понеделник новинарският портал Axios.

Според неговата информация подписа под писмото са сложили лидерът на демократичното малцинство в Сената на Конгреса на САЩ Чък Шумер (от щата Ню Йорк), старшият демократ от Комитета за външна политика на Горната камара Робърт Менендес (от щата Ню Йорк) и сенаторът Шеръд Браун (от щата Охайо). Законодателите призоваха Помпео и Мчунин "да оп-

Законодатели от Демократическата партия искат нови санкции срещу Русия и срещу Владимир Путин

ределят и въведат санкции по отношение на всички, които носят отговорност за продължаващата намеса в изборите, включително и по отношение на Владимир Путин". Според тях всякакви други мерки от страна на ръководителите на ведомствата ще бъдат бягство от отговорност "за защита на САЩ от сериозната заплаха за националната сигур-

ност и целостта на изборния процес".

Кремъл със съжаление очаква, че с приближаването на президентските избори в САЩ през ноември тази година ще се появяват все повече параноични съобщения за опити на Русия да се намесва в изборния процес, заяви пред журналисти в края на миналата седмица прессекретарят на

русия президент Дмитрий Песков. Той отново подчерта, че такива твърдения нямат нищо общо с истината.

В края на миналата седмица в "Вашингтон пост" писа, че представители на властите на САЩ на брифинг са информирали сенатора от щата Върмонт и кандидат за президентския пост от Демократическата партия Бърни Сандърс за налични според тях опити от руска страна да му се помогне в предизборната борба. За какво именно съдействие става дума, изданието не уточнява.

"Ню Йорк Таймс" пък съобщи, че на 13 февруари разузнавателната общност на САЩ е провела закрит брифинг за конгресмените, по време на който вниманието е акцентирано върху приписваните на Русия опити за намеса в изборния процес

в САЩ преди президентските избори през ноември за преизбиране на Доналд Тръмп. Републиканците от Долната камара на Конгреса оспориха това заключение.

Вече почти две години специалният прокурор на САЩ Робърт Милър разследва някакви опити за влияние от страна на Русия. В частност, той разследва предполагаемия сговор между руските власти и републиканеца Тръмп. В крайна сметка прокурорът призна, че не е имало никакъв сговор. Тръмп нееднократно отхвърля подозренията за някакви неправомерни контакти с руски официални лица в периода на предизборната кампания. Москва също така много пъти отхвърля изводите за опити да се повлияе върху хода на изборите в САЩ.

Среща Русия-Турция-Иран за Сирия е възможна

Върху възможността на провеждане на многостранна среща между Руската федерация, Турция и Иран за Сирия се работи, в ход е съгласуване на графици на държавните глави, съобщи пред журналисти прессекретарят на президента Дмитрий Песков.

"Сега не става дума за двустранни контакти, но се работи върху евентуална среща в многостранен формат" - каза представителят на Кремъл в отговор на въпрос възможен ли е контакт между президентите на Русия и Турция Владимир Путин и Реджеп Таип Ердоган на 5 март. Той допълни, че не става дума за формат на

срещата с участието на Франция и Германия.

Представителят на Кремъл подчерта, че решение не е взимано, тъй като не всички потенциални участници са дали съгласието си, но работата продължава по дипломатическите канали. Той добави, че върху среща в четиристранен формат с участието на канцлера на ФРГ Ангела Меркел и президента на Франция Еманюел Макрон засега не се работи.

Президентът на Турция Реджеп Таип Ердоган разчита да се срещне с руския лидер Владимир Путин "лице в лице" на 5 март по време на четиристранна среща на високо равнище за Сирия.

Той заяви това на пресконференция във вторник.

Ситуацията в Идлиб се изостри рязко, след като руски и турски военни предприеха поредния опит да въведат режим на тишина, но терористите само засилиха своите атаки. В резултат на това загинаха военни специалисти от Русия и Турция. Сирийската армия предприе ответни действия срещу екстремистите, като на 5 февруари превзе град Саракиб.

Сутринта на 11 февруари сирийската опозиция, подкрепяна от Турция, пристъпи към мащабни атаки срещу сирийските войски по две направления - към град Саракиб и населения пункт

На 5 февруари сирийските правителствени войски си върнаха град Саракиб, но боевете с опозиционните сили, подкрепяни от Турция, продължават

Нейраб, разположен северно от Саракиб в провинция Идлиб. Настъплението на опозицията се водеше с мощно огнево прикритие на

турската артилерия. Активно участие в боевете взеха привърженици на терористичната организация "Джебхат ан Нусра".

Тръмп се обяви за "примирие" между Москва и Киев

Подобряването на отношенията между Русия и Украйна би било в интерес на целия свят, заяви президентът на САЩ Доналд Тръмп. Американският лидер каза: "Бих искал те да са заедно. Ако те се разбираха един с друг, това би било много добре."

В Русия думите на американския президент бяха посрещнати нееднозначно.

"Заявлението на Тръмп за желание за "примирие" между Русия и Украйна е по-скоро "добра мина" пред журналистите. Думите на президента на САЩ не веднъж са се разминавали с делата. Вашингтон трябва да прекрати да поддържа мита за агресия на Москва и да насърчава Киев към "търговия с русофобия", написа в социалните мрежи председателят на Комитета по външна политика на Държавната дума Леонид Слуцки.

Депутатът от Думата Руслан Балбек пък приветства заявлението на американския лидер.

"Иска ми се да вярвам, че позицията на американския президент няма да бъде подложена на жестока

Доналд Тръмп иска Русия и Украйна да се прегърнат

критика в западния свят, а с внимание ще се прислушат към нея и ще дадат възможност на нашите две страни да осъществят процес на затопляне на отношенията без намеса отвън", каза Балбек в коментар за телевизионния канал РТ. Политикът подчерта, че Русия не се е карала с Украйна и винаги я е смятала за братска страна, а сега Киев трябва да разруши тухла по тухла издигнатата между държавите стена.

Според депутата Дмитрий

Новиков Тръмп преднамерено допуска изказвания, които противоречат на американския външнополитически курс.

"Тръмп прави такива изявления, защото не всичко в американската външна политика го устройва и за него е важно много акуратно, без да влиза в излишни конфликти с политическия елит на САЩ, да постави някои привични неща под съмнение", каза той пред РИА "Новости".

Новиков подчерта, че американският лидер е

Леонид Слуцки е доста резервиран

формулирал своята позиция още в периода на предизборната кампания, когато казваше, че няма смисъл Вашингтон да се намесва в целия свят. Политикът призова да се препроверяват всички изказвания на американския президент във връзка с голямото количество информационни плевели.

Сенаторът Алексей Кондратиев пък заяви, че изобщо не вярва на думите на Тръмп. Парламентаристът не изключи подобни изявления да се правят в рам-

ките на предизборната кампания.

"Желанието да се покажеш миротворец означава да покажеш себе си като човек, който влияе върху политиката на Русия повече, отколкото Европа, а и повече отколкото американския политически елит", добави той.

Кондратиев отбеляза, че Тръмп говори много, но на практика не изпълнява своите обещания.

Александър Ведрусов*

Днес, 75 години след победата над нацизма и създаването на първия в света работещ модел на универсална международна организация - ООН, отново става очевидна необходимостта от появата на аналогични ялтенско-потсдамски механизми за съгласуване интересите на великите държави.

Нарастващото напрежение в отношенията между страните от "ядрения клуб" и явната ерозия в архитектурата на международната сигурност трябва да заставят отговорните глобални играчи да потърсят нови - или добре забравените стари, преговорни формати за намаляване на конфронтацията и цивилизовано изглаждане на противоречията.

В хода на отбелязване 75-годишнината от освобождението на концлагера в Освиенцим руският президент предложи до края на 2020 г. да се свика среща на високо равнище на петте страни постоянни членки на Съвета за сигурност на ООН. По неговия замисъл лидерите на "петте държави, които носят особена отговорност за опазването на цивилизацията", трябва да се съберат заедно, за да "защитят и отстоят мира" в условията на предизвикателствата и заплахи през новото столетие.

По време на състоялата се неотдавна Мюнхенска

*Авторът е директор на аналитаторския център "СтратегПРО"

Нова Ялта за спасяване на мира

Москва предлага на страните, основателки на ООН, среща на високо равнище

конференция по сигурността Сергей Лавров потвърди актуалността на московската мирна инициатива и там на място обсъди със своя американски колега Майк Помпео общата концепция на евентуална такава среща на страните основателки на ООН. Китай и Франция вече изразиха готовност да работят по предложения формат, докато Великобритания по всяка вероятност предпочита да изчака реакцията на САЩ преди да приеме самостоятелно решение за участие в толкова необикновена среща на високо равнище.

През изминалите 75 години картината на заобикалящия ни свят радикално се промени. Преди 30 години балансираната от решенията на Ялтенската и Потсдамската конференции система на международните отношения прекрати съществуването си след хаотичното демонтажиране на желязната завеса. Относително стабилният двуполушен световен ред бе сменен от хегемонията на "единствената свръхдържава" в глобален мащаб. Вместо очаквания според американския политолог Фукуяма "край на историята" и тържество на американския "универсален цивилизационен модел" настъпи объркване и днес всички обсъждат "края на Запада". В обозрима перспектива се очерта неологизмът "беззападност", който внася смут, засилва противоречията и разклаща единството на западния свят.

Миналата година "незападното" обединение БРИКС изпревари с 12 процента страните от Г-7 по обем на БВП, смятан по паритет на покупателната способност. Подобна динамика се очертава и през тази, а навярно и през следващите няколко години. Реакцията на САЩ на променящото се не в тяхна полза равновесие на сили-

те в света става все по-нервно. Зад бодряшките и приповдигнати речи на Помпео за "всепобеждаващия Запад" се крият тревогата и нежеланието на Вашингтон да се примири с обективната реалност. Тъкмо в това положение обаче САЩ представляват най-голяма опасност за света и стабилността на

щата опасност анализаторите отбелязаха едностранно излизане на САЩ от Договора за ликвидирането на ракетите със среден и малък радиус на действие (ДРСМД), засилващото се напрежение в отношенията между Вашингтон и Техеран и липсата на напредък по въпроса за разоръжаване-

рено оръжие. Това постепенно превръща вероятната употреба на ядрено оръжие в случай на конфликт от крайно средство в реално допустим сценарий.

В условията на опасно нарастване на непредсказуемостта и на хаоса в отношенията между водещите страни Русия като правоприемник на главния архитект на ялтенско-потсдамската система от механизми за съдържане и поддържане на равновесието призовава ръководствата на другите държави от "петорката" да проявят политическа воля за "оздравяване на атмосферата в международното общуване и възстановяване доверието между всички участници в него", както заяви Путин.

Москва фактически предлага на съюзниците от антихитлеристката коалиция да се предоговорят на съюзнически принципи, но вече в съответствие с реалностите на новия многополюсен световен ред. При това летвата на очакванията е поставена доста ниско - на минимално равнище: както и в случая за регулиране на сирийската криза в рамките на съвместна борба срещу международния тероризъм. Русия очаква от своите западни партньори само "проблясък на здрав разум", само и само процесът на нормализация на ситуацията в света да бъде отблъснат от мъртвата точка.

Руската инициатива е не само актуална, но и крайно необходима за запазване живота на планетата. Още повече, че "незападното" мнозинство вече е не само готово да поеме от досегашните господари на света геоекономическата инициатива, но и да закрепят новия посправедлив глобален баланс на силите в хода на реализацията на бъдещи мирни инициативи.

(*"Известия"*)

Френският президент Макрон е готов да участва в предложената от Путин среща на лидерите на ядрените държави, основателки на ООН

този преходен период.

През 1947 г. създателите на американската атомна бомба сложиха началото на проекта "Часовник на Съдния ден" (Doomsday Clock). На корицата на списанието "Бюлетин на учените по атомна физика" периодично се публикува изображение на часовник, който показва доколко човечеството се е приближило до ядрената катастрофа, колко му остава до 12-ия час. В началото на 2020 г. стрелките максимално се приближиха до "полунощ" и посочиха най-опасната точка за цялата история на проекта. Като основни причини за растя-

то на Северна Корея.

Във всяка една от причините за покачване градуса на конфронтацията присъства американският фактор. За всички е ясно, че като се ръководи от деструктивни принципи на общуване, Вашингтон пое курс към демонтаж на съществуващата архитектура на международната сигурност. Под заплаха се оказа дори основополагащият Договор за ограничаване на стратегическите нападателни оръжия (СНВ-III), на който се крепи равновесието в света. Освен това САЩ непрекъснато снижават прага пред потенциалната употреба на яд-

Русия не може да бъде заплаха за света

Инициативите на Владимир Путин за обширна модернизация на инфраструктурата в Русия чрез реализация на пакет от национални проекти останаха извън вниманието на американските медии, макар този факт да свидетелства, че Кремъл няма никакво намерение да сее раздор в САЩ и въобще на Запад. На тази тема на страниците на сп. "Нейшън" разсъждава неговият външнополитически редактор - американският историк и политолог Стивън Коен.

Американските медии са силно привързани към скандални вътрешнополитически измислици, които затъмняват важни и дори исторически събития. Такова събитие според автора е решението в инфраструктурата на страната да се вложат от \$300 до \$400 млрд. от спестените за "черни дни" средства. "Ако проектите

бъдат реализирани успешно, Русия силно ще се преобрази и жизненото равнище на гражданите чувствително ще се повиши", пише Коен.

Той обръща внимание и на историческия опит на страната да бъде модернизирана нейната икономика през различни периоди - от времето на империята, на Сталин и накрая Елцин. Те или завършиха с неуспех, или постиженията бяха с цената на много жертви. "Уруснаците още е жива паметта за икономическия крах през 90-те години при управлението на Елцин, който бе най-ужасният в новата история на кризите в мирно време", отбелязва експертът.

Той обяснява, че досегашната финансова политика на строги икономии се е диктувала от необходимостта да се реагира с минимални загуби на западните санкции

и на световната криза. В заключение авторът отбелязва безсмислието на темите, които американските медии подхвърлят на общественото внимание: за мнимата руска агресивност, за желанието на Путин да разбие единството на Запада, за намеренията на Москва в американските избори. Според Коен тази фалшива тематика отклонява американците от истинските проблеми на тяхното всекидневие и от опасностите, дебнещи от напрежението в международните отношения. Нито на Путин, нито на Русия е нужна нестабилност в света и раздор между западните страни. "Тъкмо обратно, Путин се надява да намери партньори, за да бъде реализирана модернизацията на руската икономика. Който не вижда това, не разбира какво се случва в Русия и каква е истинската роля на Путин", заключава

Стивън Коен.

Правотата на неговите думи тази седмица бе потвърдена от писмо на сенатори от Демократическата партия до Майк Помпео, в което настояват за нови санкции срещу Русия заради намеренията й в несъстоялите се още президентски избори в САЩ. "Абсурдни спекулации" нарече това зам.-министър

рът на външните работи Сергей Рябков. "Когато нямаат аргументи и инструменти да водят адекватна вътрешнополитическа битка, те измислят някакъв руски фактор. Такава е печалната реалност, която отдавна наблюдаваме", каза той.

В Пловдиве весь зал подхватил песню про Алёшу

В Военном клубе города Пловдива с огромным успехом прошел концерт, посвященный героям Отечества России. Собравшихся приветствовал зам. мэра города Пловдива господин Георги Титюков. Затем выступил директор Московского культурно-делового центра "Дом Москвы в Софии" Борис Александрович Громов, который напомнил собравшимся о приближающемся 75-летию Победы Советской Армии во Второй мировой войне.

В концертной программе приняли участие: лауреат международных конкурсов, солист ансамбля песни и пляски "Красная звезда" Сергей Трапезников, лауреат международных конкурсов, солистка ансамбля военно-воздушных сил Российской Федерации Светлана Трапезникова, лауреат международных конкурсов, обладатель Гран-при Балканской романсиады Калина Диханова, партию фортепиано исполнила лауреат международных конкурсов, обладатель награды "Лучший концертмейстер Балканской романсиады" Рузанна Ташчян, исполнитель русских и болгарских эстрадных песен Антонио Дачевски, артисты

"Вальс в зеркалах" исполняет Калина Диханова. Танцует пара Александр Цынор и Ольга Бороденко

Антонио Дачевски

Русского камерного театра: Ольга Дадова, Дарья Цыпкина, Ольга Бороденко, Александр Цынор, Владислав Ромалийский.

Музыкально-поэтическая композиция была подготов-

лена силами актеров Русского камерного театра. "В переполненном зале публика несколько раз в едином порыве вставала с мест: во время исполнения песни "Офицеры" и когда певец Ан-

тонио Дачевски исполнял песню "Алеша", причем весь зал пел вместе с ним. Тако-го концерта я давно не ви-дела," - делится впечатлени-ями модератор концерта, ру-ководитель Русского камер-

ного театра Юлия Диханова. Мероприятие организова-но МКДЦ "Дом Москвы в Со-фии" при поддержке Депар-тамента внешнеэкономичес-ких и международных связей города Москвы.

День воинской славы в Ямболе

Надежда Иванова,
председатель клуба
"Соотечественник"-Ямбол

23 февраля - один из самых долговечных праздников России. Его история началась в далеком 1918 году, когда отряды Красной армии одержали свои первые победы над кайзеровой Германией под Псковом и Нарвой. Эти победы новой советской власти были объявлены в 1922 году Днем рождения Красной армии. С 1946 до 1993 годов праздник носил название "День Советской Армии и Военно-Морского Флота". С 2006 года по ре-

шению Государственной думы РФ 23 февраля в России объявлен Днем защитника Отечества.

Члены русского клуба "Соотечественник"-Ямбол свято хранят традицию праздника: возлагая цветы к памятной плите советским воинам, умершим от ран в 1944-1946 гг. на территории Ямбольской области, мы вспоминаем своих близких, не вернувшихся с той страшной войны и чтим память тех, кто навсегда остался лежать на болгарской земле. Но в этот раз наше праздничное настроение было омрачено: памятная плита погибшим со-

ветским воинам была залита белой краской. Видимо, кто-то решил, что это лучшая месть самому себе за свою историческую ограниченность! Уверена, что они или они и знать не знают о трагической судьбе Ольге Мазуровой, которая 18-летней ушла на фронт и осталась навеки лежать в болгарской земле, в с. Веселиново, Ямбольской области. Она погибла, спасая от пожара солдатское белье. Историческая память... Сейчас, чтобы ее сохранить, нужны не слова, а действия. И мы сделаем все, чтобы она жила!

Мы помним!

Елена Хуциева

23 февраля в День защитника Отечества члены Русского клуба Свиленграда, посетили местность "Мая баир" в близости села Дрипчево, Хасковской области - место катастрофы самолёта советского летчика Ивана Галашкина, погибшего 21.12.1944 при исполнении боевого задания, и почтили его память. Они постоянно ухаживают за памятником.

Страницу подготовила
Светлана Тютюнджиева

Представительство Россотрудничества в Республике Болгарии

Русская Масленица

Для вас в программе:

- спортивные соревнования
- мастер-классы
- жонглеры и фокусники
- веселье забавы
- конкурсы
- хороводы
- создание чучела зимы

Ждем Вас 1 марта на площадках РКИЦ
София, ул. Шипка 34, в 12:00

Урок истории на курсах русского языка

Ольга Благоева,
преподаватель русского
языка

Курсы русского языка в РКИЦ уже в течение многих лет предлагают группы для всех желающих, без ограничения возраста. Можно записаться в новую группу или присоединиться к группе подходящего уровня, а при желании сдать экзамен и получить сертификат Московского Государственного института русского языка им. А.С. Пушкина. Посещают курсы дети, школьники, студенты, а также работающие молодые люди, большая часть которых имеет высшее образование. Хочется отметить, что многие занимают ответственные должности в государственных учреждениях и частных фирмах. Как правило, группы сохраняются в течение нескольких лет. Формируются коллективы единомышленников, которые приходят на занятия как на встречу с хорошими друзьями. В таких группах работать особенно приятно, потому что создается благоприятная обстановка для естественного общения на русском языке. Слушатели курсов не ограничиваются только языковой подготовкой, многие проявляют интерес к культуре, истории и литературе. Всегда есть желающие подготовить презентацию, поделиться прочитанным. Уже становится традицией проводить вечер выпускников в конце учебного года и торжественное вручение сертификатов. Хочется, чтобы традиционными стали и открытые занятия, на которых могут собираться все группы.

Поводом для проведения вечера любителей истории, который состоялся 21 февраля в РКИЦ, послужил приближающийся Национальный праздник Болгарии и грядущее 75-летие Великой Победы. Слушатели курсов решили поделиться своими большими профессиональными и маленькими любительскими исследованиями. Инициатором мероприятия была **Ирина Якимова**, магистр в области междуна-

родных отношений, кандидат исторических наук, младший научный сотрудник Института исторических исследований при БАН. Она представила свою книгу "Болгария между СССР и Западом в эпоху глобальных геополитических перемен, 1985-1991 гг." Основой акцент в ее исследовании направлен на внешнеполитический аспект

болгарского постсоциалистического перехода в конце 80-х и начале 90-х годов: от постепенно распадающегося в тот период восточноевропейского интеграционного пространства к установлению ближайшего сотрудничества с так называемыми трансатлантическими структурами НАТО и ЕС. Как подсказывает и само название, призмой, через которую исследуется историческая фактология, является место Болгарии в глобальном геополитическом противостоянии Восток-Запад на заключительном этапе холодной войны. С этой точки зрения книга предлагает читателям нес-

тандартный взгляд, как на популярные, так и на малоизвестные аспекты дипломатической активности болгарского государства в его желаниии, подталкиваемом внешними силами, осуществить контролируемый геополитический "поворот" с Востока на Запад. Исследование основано на богатой коллекции подлинных архивных документов, в том числе хранящихся в Центральном государственном архиве Болгарии, Дипломатическом архиве болгарского Министерства иностранных дел, Государственном архиве Российской Федерации и Архиве Горбачев-фонда.

С интересом и вниманием присутствующие слушали и презентации, подготовленные непрофессиональными любителями истории. Лидия Георгиева - выпускница Софийского университета, окончила факультет славянской филологии. Владеет русским, персидским и словацкими языками, пользуется английским и чешским языком. Посещала наши курсы в течение нескольких лет. Успешно сдала экзамен и получила сертификат уровня С1. В год 140-летия освобождения Болгарии группа Лидии к каждому занятию готовила презентации о ходе Русско-турецкой войны, о героях и памятниках, им посвященным. На вечере Лидия представила одну из своих презентаций о памятнике Царю Освободителю. Для всех, кто часто в суете повседневной жизни торопливо пересекает площадь Народного собрания, было очень интересно узнать, кто изображен на горельефах в подножье этого памятника. Лидия прочитала высказывания известных людей о событиях Русско-турецкой войны, которые заставляют о многом задуматься в канун праздника.

Очень интересным было выступление студентки Софийского университета **Николеты Войновой** об участии казаков в Русско-турецкой войне и о живущих и поныне в Болгарии потомках русских казаков. Николета будущий юрист. Не имея рус-

ских корней, еще в школе увлеклась темой русского казачества. Не может жить без казачьих песен, увлекается фланкировкой шашкой и джигитовкой. В настоящее время Николета участвует в международном конкурсе на тему: "Права инвалидов в Болгарии в связи с Конвенцией ООН", организованном Московским государственным университетом.

Профессионалов на вечере представлял историк **Крум Златков**. Он окончил исторический факультет Софийского университета, где и преподает в настоящее время. Специализируется на странах Юго-восточной Азии. Крум посещал наши курсы, получил сертификат и считает, что это плюс к его творческой биографии.

2020 год - юбилейный год, год 75-летия Великой Победы. "Год памяти и славы". Этой замечательной дате будут посвящены многие мероприятия, о событиях и героях Великой отечественной войны мы будем говорить на наших занятиях. На вечере **Мартин Ангелов** показал прекрасное исследование, которое рассказывает о нелегкой судьбе пловдивского Алеши - памятника и человека. Мартин Ангелов имеет диплом бакалавра "Бухгалтерский учет и контроль" и диплом магистра "Хозяйственное управление". В настоящее время работает Руководителем отдела "Контроль доходов, расчеты и рекламы" в БДЖ и является Главным бухгалтером фирмы "БДЖ-Булвагон". Еще у него есть интересное хобби. Он участвует в качестве ассистента судьи в первой профессиональной лиге по футболу в Болгарии. Несмотря на свою занятость уже второй год посещает наши курсы. Для своей презентации Мартин использовал интересные материалы и отрывки из документальных фильмов. Сам он признался, что в процессе работы над презентацией узнал много нового.

Последним было небольшое исследование об истории праздника День защитника Отечества, которое

представила **Надежда Иванова** - выпускница Софийского университета. Она защитила магистратуру по переводу с русского и английского языков, работает в международной компании Сейфчардж, менеджер по работе с ключевыми партнерами. Часто принимает участие в конференциях в Европе и России. Посещение курсов считает очень полезным в своем карьерном развитии. Свое выступление Надежда завершила поздравлением в адрес всех сотрудников РКИЦ и присутствующих мужчин-россиян.

Все выступления сопровождался слайд шоу и прекрасными музыкальными клипами: "Вспомним, братцы, как стояли мы на Шипке в облаках", в исполнении хора "Валам" с отрывками из старого советско-болгарского фильма, "Когда мы были на войне..." с фотографиями казаков, и, конечно же, песней "Алеша" на фоне величественного памятника. Финальное поздравление завершил замечательный марш на слова Р. Рождественского "Мы - армия страны, мы - армия народа".

От всего сердца благодарю всех участников за серьезную подготовку, а зрителей за внимание и эмоциональную сопричастность. Хочу выразить благодарность Константину Пееву, руководителю направления "Общественная дипломатия", за его важные дополнения к выступлениям. У нас был прекрасный урок, пусть даже были ошибки в произношении или маленькие технические недостатки, но все было очень искренне и от чистого сердца. До новых встреч, дорогие друзья!

Лидия Георгиева

Крум Златков

Николета Войнова

Мартин Ангелов

Надежда Иванова

Зеленский пообещал наказать виновных в бунте из-за коронавируса "вирусологов"

Президент Украины Владимир Зеленский пообещал наказать виновных в бунте вследствие эвакуации украинцев из Уханя в поселок Новые Санжары "вирусологов в спортивных костюмах". Он опубликовал запись обращения к нации на своей странице в Facebook.

Зеленский заявил, что "известные миру вирусологи в спортивных костюмах" сознательно сеяли среди людей панику.

Помимо этого, президент возмутился поведением жителей Новых Санжар, а также Львовской и Тернопольской областей. "Вы не просто бросали камни в автобусы с людьми, это были камни в остатки нашего достоинства и чести!" - проком-

Массовые беспорядки в Новых Санжарах

ментировал президент поступок украинцев, которые забрасывали камнями автобус с эвакуированными. Он также пообещал наказать всех виновных и добавил, что самый страшный вирус - это вирус ненависти.

Зеленский поздравил эвакуированных из Китая граждан Украины с возвращением на родину. Он выразил надежду, что в ближайшее время они отправятся по своим домам и увидят родных. "Я хочу, чтобы каждый украинец знал: Мое государство меня не бросит", - сказал президент. По его словам, неважно, кем является гражданин Украины: пленным моряком, политзаключенным, молодой девочкой с собачкой или че-

ловеком, оказавшемся в плену у коронавируса. "Я торжественно пообещал заботиться об украинском народе. Я никогда не нарушу эту клятву!" - дополнил он.

Несколько десятков украинцев прилетели из Китая 20 февраля и были размещены в Новых Санжарах на карантин. Местные жители пытались не допустить этого, блокировали дороги, дрались с полицией и забрасывали камнями автобус с эвакуированными. Задержаны более 20 человек, несколько силовиков пострадали. Во Львовской и Тернопольской областях строили баррикады и организовали блокпосты против размещения в местных больницах эвакуированных соотечественников.

О мерах по борьбе с коррупцией в Казахстане

В Казахстане борьба с коррупцией признана важнейшим стратегическим приоритетом государственной политики, направленной на повышение благосостояния народа. Пришло осознание того, что действенное искоренение коррупции невозможно без объединения усилий мирового сообщества, государственных органов, бизнеса, неправительственного сектора и просто активных граждан. В этом измерении сформирована новая антикоррупционная стратегия нашей страны, разработанная по инициативе первого президента Н. Назарбаева. Внедрение в национальную практику противодействия коррупции общепризнанных международных принципов и стандартов является ключевым условием исполнения рекомендаций ООН и ОЭСР.

Сегодня меняются подходы, весь привычный алгоритм действий и вся идеология работы в сфере противодействия коррупции. Все наши инициативы реализуются через призму ценностей, которые мы для себя четко определили. Это справедливость, добропорядочность, доверие.

Среди различных аспектов доверия можно выделить в качестве ключевого изменения отношение граждан к коррупции. О том, как обстоят дела, можно судить по следующим фактам.

По данным исследования "Мониторинг состояния коррупции в Казахстане", осуществленного в текущем году Transparency Kazakhstan при поддержке офиса Программы развития ООН, больше половины респондентов, а именно 54,4%, отметили снижение уровня коррупции в нашей стране. 76% опрошенных предпринимателей считают, что в Казахстане вполне можно развивать свой бизнес, не давая взятку и работая исключительно в правовом поле. Растет количество граждан, заявляющих о своей готовности принять участие в реализации мер по искоренению коррупции. Причем не только на словах. Ежегодно уве-

личивается число звонков в Антикоррупционную службу о фактах коррупции. К примеру, за прошлый год в call-центр Агентства по таким случаям на номер 1424 обратилось порядка 1000 человек, что в 3 раза больше, чем за 2018 год. Если в 2018 году по таким сообщениям было начато 32 досудебных расследований, то только за 2019 год количество уголовных дел возросло до 66. Это важные индикаторы повышения уровня доверия к антикоррупционной политике государства.

Европейским странам понадобились столетия, чтобы свести до минимума проявления коррупции, но полностью избавиться от нее до сих пор никому не удалось. Многими европейскими экспертами подчеркивается, что, несмотря на принимаемые меры, коррупция в ЕС распространена шире и глубже, чем представляется. Ежегодно расследуются тысячи случаев подкупа, злоупотребления служебным положением и растраты. Регулярно публикуются специальные доклады и отчеты международных организаций, исследования, свидетельствующие о широком распространении коррупции в самых разных сферах деятельности, причем не только в развивающихся странах.

Мы выбрали правильную стратегию сочетания практики привлечения к ответственности лиц, причастных к коррупции, с последовательным развитием превенции и добропорядочности в обществе. Результаты налицо. Согласно ежегодному исследованию Всемирного банка "Индикаторы государственного управления" (The Worldwide Governance Indicators), по индикатору "Контроль коррупции" Казахстан в 2018 году почти в два раза улучшил свои показатели по сравнению с предыдущим годом. В мировом рейтинге конкурентоспособности IMD (IMD World Competitiveness Ranking) по индикатору противодействия взяточничеству и коррупции у нас лучшие показатели не только на фоне других стран

СНГ, но и по сравнению с такими государствами, как Южная Корея, Израиль, Испания и другие. В Индексе восприятия коррупции Казахстана получил 34 балла из 100 возможных и занял 113 место среди 180 стран, улучшив показатели по сравнению с прошлым годом на 3 балла и 11 позиций.

В целом сделано немало. Масштабная автоматизация позволила снизить более чем на три четверти уровень коррупции в сфере государственных услуг. Существенно расширился доступ граждан к правосудию. Осуществлена основательная чистка госаппарата от коррумпированных чиновников, что позволяет наблюдать стабильное снижение коррупционных правонарушений в последние годы.

В ноябре прошлого года Президентом подписан закон, предусматривающий институт отставки и персональной дисциплинарной ответственности руководителей госорганов в случае совершения коррупционного правонарушения их подчиненными.

В частности, если должностное лицо государственного органа осуждено по факту коррупции, персональную ответственность будет нести его непосредственный руководитель. Если это политические госслужащие - министры, вице-министры, соответствующие акимы и их заместители - речь идет об отставке и последнее слово будет за президентом. Если же в этой роли окажется руководитель, относящийся к административным госслужащим, то он будет привлечен к дисциплинарной ответственности, вплоть до увольнения. Вместе с тем вводится обязанность руководителей госорганов предупреждать коррупционные правонарушения со стороны своих подчиненных. За нарушение этих мер будет наступать дисциплинарная ответственность.

Этим же законом будет восстановлена антикоррупционная экспертиза проектов НПА как на республиканском, так и на местном уров-

не с широким привлечением к этой работе общественности. Другой формой усиления вовлеченности граждан в противодействие коррупции станет изменение системы поощрения граждан за сообщения о фактах коррупции. Если в настоящее время максимальное вознаграждение в таких случаях составляет 250 тысяч тенге, то уже совсем скоро эта сумма вырастет до нескольких миллионов. Не могу не отметить, что по инициативе Агентства уже в ближайшее время госслужащим снова разрешат пользоваться смартфонами на рабочих местах, что, на наш взгляд, значительно повысит оперативность работы, в том числе в вопросах взаимодействия с гражданами.

Также будет продолжена работа по устранению фундаментальных причин коррупции, в том числе в части уменьшения государственного участия в экономике, снижения наличного денежного оборота, оптимизации госорганов и их подведомственных организаций в целях ощутимого повышения оплаты труда госслужащих, а также сокращения контрольно-надзорных функций.

Инициированы и другие законодательные меры, комплексная реализация которых позволит кардинально снизить уровень коррупции. Ключевыми из них являются введение ответственности за незаконное обогащение, обязанность всех без исключения госслужащих публиковать декларации о

доходах и расходах, а также введение института Integrity Testing, проще говоря, проверки на профессиональную неподкупность.

В основе следования букве закона лежит осмысление и понимание его духа. Этой способностью человек отличается от машины, работающей исключительно в рамках заданного алгоритма. Именно дух закона определяет целесообразность тех или иных действий. Мы исходим из того, что уважение к закону немыслимо без такой фундаментальной нравственной ценности, как добропорядочность.

Добропорядочность является краеугольным камнем всей современной системы государственного управления, ориентированной на приоритет общественных интересов. Речь идет о зрелой антикоррупционной культуре граждан и надлежащей правоприменительной практике. Добропорядочность предполагает решительный отказ от всего того, что мешает нашему движению к открытому и справедливому обществу.

В качестве первого шага мы рассматриваем разработку методики определения рейтинга публичной добропорядочности государственных органов, который будет отражать уровень открытости, прозрачности и подотчетности государственных органов. Добропорядочность должна стать ключевой нравственной ценностью для государственных служащих.

(Посольство Республики Казахстан в Болгарии)

Битва за европейский Сталинград

Бои за Будапешт стали самыми продолжительными и ожесточенными в победном 1945-м

В Москве 14 февраля прогремел салют в честь 75-летия со дня освобождения советскими войсками Будапешта. Город удалось взять после тяжелейших боев, которые продолжались более трех месяцев. Погибли более 80 тысяч советских солдат. В память об их подвиге с Поклонной горы дали 12 залпов. Салюты в честь героев звучат в российской столице с 10 апреля прошлого года. Таким образом отмечают годовщины освобождения городов, взятие которых имело важное значение для продвижения на Берлин. В общей сложности их будет 17. Следующий салют дадут 4 апреля в память о советских воинах, которые изгнали фашистов из Братиславы.

Ко дню освобождения Будапешта Министерство обороны России рассекретило архивные документы, посвященные боям за город - боям, которые стали самыми продолжительными и ожесточенными в победном 1945-м. Венгрия до последнего оставалась верным союзником Третьего рейха, хотя нацисты к ее населению были

беспощадны, особенно в конце войны. Надо напомнить, что Венгрия воевала на стороне нацистов с 27 июня 1941 г.

"Красная армия вошла в Венгрию, не преследуя целей приобретения какой-либо части венгерской территории, или изменения существующего в Венгрии общественного строя". Это постановление появилось еще до того, как Будапешт был полностью освобожден. Гитлер относился к городу, как к своей собственности. Объявил его последней крепостью Германии.

"Как тяжело было пехоте там! Вся Буда изрыта каналами и проходами. Они в курсе дела, они хорошо знают их. А нашим туда спускаться невозможно. А они, отступая в этом месте, шли по подземному переходу и вылезали где-то в тылу у нас. Поэтому такая задержка была во взятии города", - рассказывает Лев Капцевич, ветеран Великой Отечественной войны. "В Будапеште, в основном, воевали немцы и в меньшей степени венгерские войска. Они из молодежи вербова-

Цветы к памятнику советским воинам в Будапеште

ли. Наиболее ярые фашисты не воевали. Они пьянствовали, грабили, жрали", - добавляет Йожеф Балинт, историк и писатель.

Будапешт называли европейским Сталинградом. Бились не за улицу или дом, за каждую комнату. Остервенело. "К этому периоду мы уже окружили Будапешт, и всю его 188-тысячную группировку 26 декабря. А 29-го направили парламентариев. Капитана Миклоша Штайнмеца расстреляли пулеметной очередью, капитан Илья Остапенко был убит минометным огнем, когда возвращался обратно к своим позициям" - говорит Михаил Мягков, научный директор Военно-исторического общества.

Солдаты вермахта и венгры, воевавшие на стороне нацистов, даже тогда продолжали верить, что если не завтра, то через неделю появится чудо-оружие. "Один эсэсовец из личной охраны Гитлера слышал, как тот произнес следующие слова: "Я никогда не капитулирую, даже если мне придется применить последнее, самое ужасное оружие для уничтожения врагов Германии", - из показаний солдата 11-й роты 4-й дивизии СС. Для них чуда не случилось. Гитлер остался без Венгрии - самого преданного своего союзника в Восточной Европе. Но чудо случилось для других. Простых венгров и венгерских евреев.

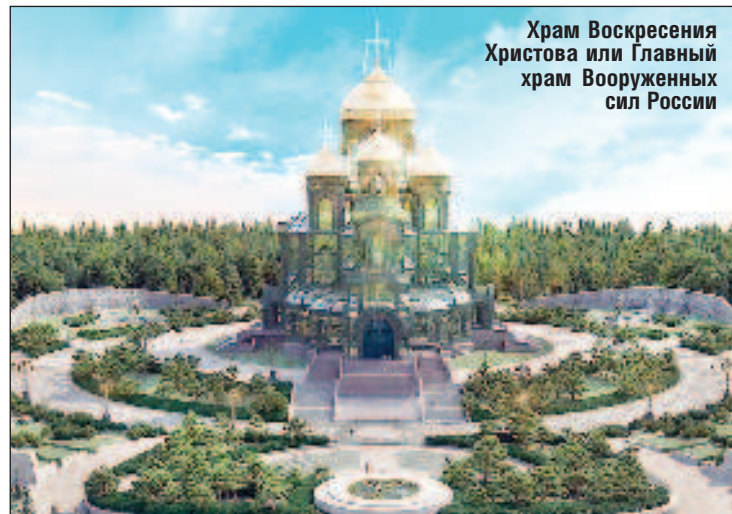
Ей было 9 лет, когда в ноябре 1944-го ее загнали в гетто - несколько кварталов, обнесенных деревянным забором. "Каждый мог взять 20 килограммов багажа и то, что на себе. Так что все надевали 2-3 слоя одежды. Нас было 70000 человек. Многие умерли от голода. Когда нас освободили 18 января, осталось семь тысяч", - рассказывает Каталина Зоммер.

Венграм никто не пенял за союз с Гитлером. В советских школах, да и теперь не рассказывают о венгерских войсках и бесчинствах под Воронежем и в Сталинграде. Победенным не мстили. Их кормили хлебом. "Бургомистру города передано - зерна 3000 тонн, сахара 1000 тонн, соли 960 тонн и 250 грузовых автомашин", - из докладной записки начальника тыла Красной армии генерала Андрея Хрулева члену Государственного комитета обороны СССР Анастасу Микояну. Тогда ни у кого не было вопроса о том, кто жертва, а кто герой.

Помним каждого

В год 75-летия Победы в Великой Отечественной войне телеканал "Россия 24" запустил масштабный телевизионный проект "Помним каждого". С 23 февраля по 8 мая каждый день в прямом эфире будет показана цифровая доска памяти. В течение 76 дней в круглосуточном режиме на экране появятся имена 12 677 857 бойцов: 121 400 имен в сутки, 6 070 в час, 100 в минуту. Это имена военнослужащих, погибших и пропавших без вести в годы войны.

Основная цель проекта - вспомнить всех героев Победы независимо от звания, масштабов подвига и статуса награды, а также противодействовать попыткам фальсификации истории. Этот проект реализуется совместно с управлением министерства обороны РФ по увековечению памяти погибших при защите Отечества и интернет-порталом документов о Второй мировой войне "Память народа". Имена будут преданы в главный храм Вооруженных сил России.

Храм Воскресения Христова или Главный храм Вооруженных сил России

Портал документов о Второй мировой войне "Память народа" был создан в 2007 г. Минобороны. В 2008 г. он был награжден премией CNews AWARDS как самый социально-значимый IT-проект. Это крупнейший в мире информационный ресурс, на котором представлены архивные документы о ходе и итогах основных боевых операций, подвигах, наградах и воинских захоронениях.

Храм Воскресения Христова или Главный храм Вооруженных сил России - храм в честь Воскресения Христова, посвященный 75-летию Победы в Великой Отечественной войне, а также ратным подвигам русского народа во всех войнах, выпавших на долю России. Храм строится в Парке "Патриот" на народные пожертвования и бюджетные средства Москвы и Московской области. Освящение пройдет в рамках празднования 75-летия Победы.

Страницу подготовила Светлана Михова

Почта Победы

Телеканал Russia Today (RT) запустил интернет проект "Почта Победы", в рамках которого рассказывает истории ветеранов Великой Отечественной войны и помогает передать письма читателей каждому из них. В проекте собраны истории переживших блокаду Ленинграда, тех, кто расписался на стенах Рейхстага, и тех, кто укрывал бежавших из концлагерей советских солдат. В течение следующих месяцев проект расскажет историю их войны и их победы. С помощью проекта любой сможет написать письмо любому ветерану и отправить его в редакцию телеканала, чтобы потом передать их всем пережившим войну Героям.

Адрес доставки: 111020, Москва, ул. Боровая, 3/1. Кроме того, проект принимает видеосообщения на электронную почту rochtapobedy@rttv.ru.

Немецкий писатель Фихтенберг отправил в редакцию свое письмо, где поблагодарил советский народ за освобождение Европы от нацизма, а также отметил, что на Западе уделяют слишком много внимания роли США и слишком мало - роли СССР во Второй мировой. Русский писатель Захар Прилепин ответил на письмо Вольфа фон Фихтенберга.

"Спасибо тебе, Вольф, за смелость. Потому что видишь, какое время настало? Чтобы сказать русским, что их вклад в победу в самой страшной войне за историю человечества - определяющий, надо иметь гражданскую смелость. Надо, как говорится, поднять забрало и сказать: "Русские - они мо-

Писатель Захар Прилепин

лодцы!". Надо проявлять смелость наподобие той, какую проявляли люди, утверждавшие, что владеть рабами - это плохо, что земля не стоит на китах, что земля все-таки вертится, ну и так далее", - написал Прилепин.

По его словам, "пожать друг другу руки в новом времени будет мало". "Люди, которые лгут, - они будут продолжать лгать, и отвечать им придется не раз и не два, и не три. Это придется делать постоянно, потому что, если мы не будем этого делать, тьма вновь почувствует, что она в силе, что она больше, чем свет. Притом что, Вольф, тьма сегодня не носит свастику и не кричит "Хайль!", - добавил Прилепин.

Писатель пояснил: "Тьма сегодня ведет себя прилично. Она отстаивает свободу. Тьма делает вид, что стоит на страже цивилизации. Что она тоже желает нам добра. Но это еще слишком большая и слишком опасная мысль, Вольф. Мы не будем ее сегодня продолжать. Так что, если вы найдете еще троих писателей в Германии, в свободной, демократичес-

кой Германии, которые думают так же, как вы, и готовы сказать об этом вслух, - это будет замечательно. Это будет просто замечательно", - указал он.

Прилепин отметил, что "если такие литераторы вдруг отыщутся в Италии, в Венгрии, в Польше, - тоже будет хорошо", потому что в последнее время "они куда-то подевались". "Потому что даже в России все меньше тех, которые готовы говорить вслух то, о чем ворите вы. И все больше тех, кто кричат о том, что русские, да-да, русские виноваты в той войне. Нас, Вольф, все меньше. Мы выглядим все смешнее и навигнее со своей нелепой правдой. Так что даже если вы не найдете никого, кто вас поддержит, - это ничего. И Бог с ним. Приезжайте в гости. Выпьем за правду. Но когда вы писали о том, что в прежние времена "слишком многие были ослеплены, слишком многие поверили в ложь, а некоторые просто предпочли отвернуться", - вы ведь говорили о наших днях, Вольф. Вы понимаете это?", - написал Прилепин.

Война - разговор человека с Богом без посредников

Рассказы военкора КП Дмитрия Штешина

ПО СИЛАМ И ПО ВЕРЕ

У меня слишком большой, тяжелый и неудобный крест - по грехам. Если день прошел в злобе, хуле, ругательствах и грехах, ночью он колет меня в ребра так, что еще чуть-чуть - прорвет кожу и с хрустом войдет между костей, как нож. Иногда он отпечатывается на теле красным, иногда - зеленым. Осторожно с ним надо. Я мучительно привыкал к этому кресту и мучительно не люблю его снимать. Когда не достает сил, чтобы рамсить с "авиабезопасностью" в аэропортах, я его снимаю и прячу в рюкзак. В рюкзаке, на экране монитора крест не пугает и не напоминает ничего запретного. А на теле - всегда. "Авиабезопасность" почему-то мой крест нервирует: "что это?", "поверните другой стороной"... На его "другой стороне" - сокращенная "похвала кресту" и год изготовления, написан не цифрами, а еще буквицей - 1796. Дочь, помню, была ошеломлена, пытаясь высчитать и осознать его возраст.

Этот крест я купил у единственного антиквара в Луганске, он пережил войну, не закрывал свою лавку и никуда не уезжал. В дом где жил этот антиквар, прилетел снаряд, обрушил весь соседний подъезд:

- Ты представляешь! С первого по пятый все перекрытия сложились, прямо за стенкой квартиры стала улица, у меня ни трещины на обоях! - антиквар смотрел на меня детскими прозрачными глазами. В детстве они не успевают набрать цвет, а у него - выгорели. Его локти, кисти и пальцы беспрерывно двигались.

- Повезло - я только и смог выдать.

Он еще раз протер крест замурзанной бархоткой, явно отрезанной от какой-то ресторанный портьеры и передал мне через прилавок, из рук в руки. Я крест поцеловал и убрал в карман на сердце. Деньги стыдливо положил на край стеклянной витрины, и антиквар просто смахнул их в выдвинутой ящик. Среди коробочек с неведомым содержимым там зеленела бочком и тускнела скобой УЗРГМ притаившаяся "эфка".

И пошел крест со мной по миру, пошел-поехал. Был он в опустевшем христианском монастыре в курдских горах, где до войны была тысяча насельников, а остался лишь настоятель брат Бишоп и три монаха. Не дошли до него Игилловцы пять километров. Может потому и не дошли, что самые крепкие в вере братья-христиане не ушли. Крест спал в маленькой келье с узким проходом в пещеру для моления. В пещере не было ни икон, ни лампад, лишь на полу валялась прострелянная пластина от американского бронжилета.

Летал крест над окраинами Мосула на старом советском вертолете с заклинившей спаренной пушкой. Поднимался на зиккурат богини Иштар, срезанный ваххабитскими бульдозерами. И там, на зиккурате, с каждым шагом вверх, ты спускался вниз, проваливаясь во взбитую пустынную пыль. А вокруг, корчился взорванный ваххабитами древний ассирийский город Нимруд и уцелевший крылатый лев со страницы школьного учебника, кажется, был рад нашей встрече. Крест оттопыривал бронжилет на груди, чтобы я мог дышать и бежать от

падающей сверху смерти. И спас, потому что все, кто бежал за мной следом, гуськом, в затылок, по одной тропинке, оказались изрезаны осколками от ВОГов.

Крест дремал на груди, когда плыл по великой реке от самого истока до Астрахани, 3500 километров на утлой лодчонке и встречные люди пучили глаза: "Откуда? Откуда вы плывете?". Пучили глаза и не брали денег за помощь и постой, потому что из туристов мы превратились в блаженных странников. Крест сидел со мной на корточках, под цоколем администрации Зайцево, а рядом, хохотал над прилетами трехлетний Артемка. Он слышал эти звуки всю жизнь под них родился и вырос.

Разве расскажешь все это, стоя в носках на искусственном мраморе пола, под рамкой аэропортовского металлоискателя? Да и кто это будет слушать?

Единственный раз кресту отнеслись с пониманием - в Махачкалинском аэропорту, когда я возвращался из Кизляра, почти сразу после расстрела верующих на пороге церкви. Девушка из службы безопасности была в ладной, как бы летной форме и белых перчатках престиждитатора.

Рамка хрюкнула и девушка спросила: что у вас на шее? Я показал самый краешек креста и она сама подсказала ответ:

- Не снимается?

- Нет. Кевларовый шнурок.

- Проходите.

Девушка была мусульманкой - 110%. Зато братья-христиане такого вольнодумства и религиозного мракобесия не допускают. В их глазах я встречаю смятение и основную мысль - "Ахтунг. Ебанутые пытаются проникнуть на борт воздушного судна с железным предметом неизвестного назначения". Чтобы избежать малодушно этих качелей, я загодя снимаю крест и убираю в маленький квадратный кармашек рюкзака. Надеваю его сразу за рамкой, в таких суетливых торопях, отвернувшись. Будто это не крест, а кружевные трусы. За это крест всегда бьет меня в момент возвращения на место точно по переносице малым перекрестьем с серафимами и ангелами с убрусками-полотенцами. Бьет так, что носовая кость звонко резонирует. Крест как бы говорит мне:

- Стыдишься меня, пес? А? Тяжело носить?

Я смиренно помалкиваю, застегиваю ремень, надеваю часы... И обязательно, все как-то светлеет вокруг. Произошедшее необходимо, а зачем - я пока так и не постиг.

ПС это была вечерняя, во всех смыслах доморощенная проповедь, написанная в далекой чужбине, поздно ночью, в заснувшей гостинице.

СУИЦИД ЗАВЕТНОЙ МЕЧТЫ

За целых десять лет, в комнате Виталика так ни разу и не загорелся свет. Даже родители в нее не заходили - берегли память о сыне. Только один раз я видел, как мать протирала пыль и перебирала стопки виниловых дисков. Собственно, с дисков и началась вся эта история.

Мой приятель и сосед был человеком редкой цельности характера. В конце 80-х, у нас в районе все были металлистами и только Виталик смог положить к подножью хэви-металл свою юность. Он страстно любил группу "Металлика" и, чтобы хоть чуть-чуть быть ближе к своим кумирам, собирал их записи на пластинках, а не в глухих кас-

Дмитрий Анатольевич Штепин (род. 12 сентября 1972 в Ленинграде) - российский журналист, корреспондент "Комсомольской правды", отвечающий за освещение военных конфликтов, природных стихий и других катаклизмов. Работал в Египте, Тунисе, Ливии, Сирии, Южной Осетии, на Северном Кавказе и в Донбассе. Штепин лауреат ряда премий в области журналистики, Российских государственных и ведомственных наград

сетных копиях. Для ребенка из семьи советских инженеров это был смелый поступок - свежий, незапыленный виниловый диск, был по стоимости примерно равен месячной зарплате отца Виталика. О цене своей музыкальной коллекции мой приятель своим родителям благо-разумно не рассказывал - берег их немолодые сердца. Деньги на музыку приходилось добывать самостоятельно - мелким дилерством на подпольном музыкальном рынке. И в дождь и зной из моего окошка можно было видеть одну и ту же картину - Виталик бежит сломя голову, под мышкой у него - вечный и неизменный полиэтиленовый пакет с дисками, а по ветру красиво развивается черный хайр. Именно в его руках, в его комнатухе, снизу доверху заклеенной постерами "Металлика", я первый раз увидел "чудо двадцатого века" - компакт-диск. Угадайте с трех раз, какая группа была выжжена на этом диске? "Металлика", альбом "Правосудие для всех". Конечно, в те годы, никаких лазерных проигрывателей в радиусе тысячи километров не было в природе, и Виталик просто медитировал на компакт-диск, как на символ своей любви и западного прогресса.

Разумеется, как только рухнул СССР, Виталик засобирился в дальний путь. "Школа мужества" успешно пройденная на городской толкучке, избавила моего друга от части иллюзий, поэтому, на Запад он собирался обстоятельно. Отшлифовал свой, и без того идеальный английский, и вступил в активную матримониальную переписку с заморскими барышнями. Коварный металлист с цельным характером, собиравшись использовать доверчивых иностранных женщин, как средство передвижения. Западные барышни, страшные как обложки групп хэви-металл сцены, частенько приезжали к нему в гости, и мы вместе гуляли по Петербургу, который постепенно превращался в российскую столицу бандитизма.

Все закончилось предсказуемо: Виталика увезла за океан корявая и толстая американка и мы надолго потерялись в пространстве, чтобы встретиться уже в следующем веке.

Я просто заехал к своим родителям, сел за письменный стол и включил свет. В доме напротив, в комнате моего друга, почему-то тоже горел свет, а вместо привычных и унылых штор на окнах висели два флага - советский и российский. Что-то колнуло в сердце, и в ту же секунду зазвонил городской телефон.

Я даже шнурки на ботинках завязывать не стал и через минуту, сидел в знакомой с детства комнатке, с банкой жидкого американского пива в руке.

- Знаешь, сказал мне Виталик, - я вернулся. Насовсем. - Я сделал все, что хотел - и с этими словами он положил на стол пачку фотографий. На первом снимке Виталик с гитаристом и вокалистом "Металлика" Джеймсом Хэтфилдом дули пиво в каком-то баре, играли в бильярд, шлялись по какой-то набережной. Периодически на фотографиях возникали и исчезали другие члены группы, чередой шли концертные снимки из пресс-зоны и из примерки.

Виталик буднично рассказывал историю своей убитой мечты.

- Я не говорил никому, но вот была у меня мечта - сесть с ребятами из "Металлика" за один стол, попить пива и просто поговорить... С американкой я развелся через год. Еще два года ушло на то, чтобы легализоваться в Штатах. Помогло то, что я занялся переводом технических текстов, меня признали редким и нужным специалистом. Играл на бирже - везло. Завел профессиональную фототехнику, и когда "Металлика" поехала в европейское турне, я отправился следом. У меня была какая-то липовая аккредитация - в Европе прокатило. А потом, я увидел, как в пресс-баре, Хэтфилд сидит и пьет пиво. Я на мягких таких ногах подошел к нему и коротко рассказал историю своей жизни. Он был в шоке, заказал еще пива и даже принес мне стул. Я только через неделю расстался с "Металликой" и вернулся из Европы в Штаты в полном отупении. Убить своими руками мечту жизни, это почти суицид!

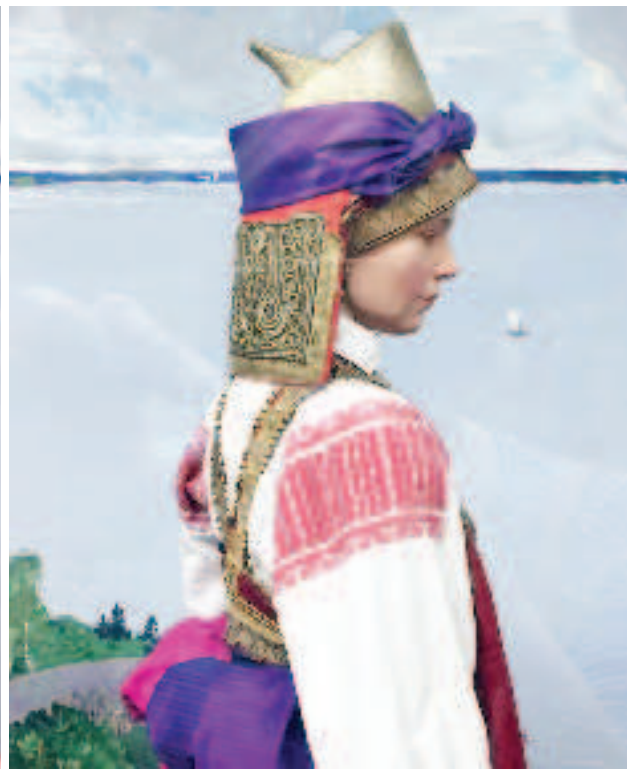
Виталик замолчал надолго. Заметил, что у него чуть дрожали руки, когда он открывал пивную банку - все никак не мог подцепить жестяной язычок пальцами.

- Ты помнишь, как я уезжал из России?

Я хорошо помнил прощальное выступление моего друга на таможене в Пулково. Помнил, как он пытался сыграть с пограничниками в шахматы, и каждому встречному - отъезжающему и провожающему, общал, что "Россия проклятая страна, и ничто ей не поможет".

- Так вот, продолжил Виталик. - Я последние два года в Штатах постоянно дрался - как, кто про Россию ляпнет что плохое, сразу бил в морду. Чуть не разорился на штрафах и адвокатах - там с этим строго. Долго не мог понять - что я здесь делаю? Я же все дела здесь сделал! Ни жены, ни детей, ни друзей - только деньги и партнеры по бизнесу. И вообще, зачем я сюда приехал? Мучался от пустоты, а потом, понял, что у меня есть Родина - прорубило, хорошо, что не на старости лет.

Сюжет

Музей сословий народов России в Москве (находится на Волхонке рядом с галереей Ильи Глазунова) не очень большой, но экспозиция весьма насыщенная. Особое впечатление производят Народные костюмы разных губерний. Полюбуйтесь этой красотой!

Мэр Москвы повысил стипендию предпенсионерам

Мэр Москвы Сергей Собянин повысил стипендию проходящим профессиональное обучение предпенсионерам до 12 тыс. 130 руб. Об этом сообщили в пресс-службе мэра и правительства столицы по итогам заседания президиума правительства города.

"25 февраля 2020 года президиум правительства Москвы принял постановление "О внесении изменения в постановление правительства Москвы от 17 декабря 2019 года №1753-ПП", предусматривающее повышение стипендии гражданам в возрасте 50+, участвующим в программе профессионального обучения и дополнительного профессионального образования", - говорится в сообщении.

В 2020 году размер стипендии составит 12 тыс. 130 руб. Право на получение стипендии имеют неработающие и не получающие пенсию участники программы.

В 2019 году обучение по программе прошли свыше 3,8 тыс. человек. В проекте приняли участие 75 организаций, в том числе ведущие колледжи, вузы и учебные центры Москвы. В ходе обучения по программе участники получают актуальные навыки, которые востребованы на сегодняшний день на рынке труда.

Анталья заманивает россиян рублями

Россиянам могут разрешить расплачиваться рублями на турецких курортах, заявил губернатор Антальи Мунир Каралоглу. По его словам, уже идет разработка такого проекта. Чиновник также предположил, что в 2020 году турпоток из РФ увеличится на 15% и превысит 6 млн человек. Прошлым летом на отдыхе в Турции погибли 88 россиян. Властями Турции прорабатывается возможность расчета в рублях для российских туристов. Об этом заявил губернатор Антальи Мунир Каралоглу, сообщает ТАСС.

"Идет процесс согласования порядка расчетов соответствующими ведомствами, но уже есть некоторые договоренности по этому поводу, это точно. Это, конечно, очень поможет развитию туризма. Мы будем только рады, если наши гости российские смогут расплачиваться здесь рублями", - подчеркнул он.

Губернатор турецкой провинции также добавил, что был бы рад аналогичной возможности для турецких туристов, однако "окончательного решения по этому вопросу нет". Кроме того, Каралоглу спрогнозировал увеличение туристического потока из России в 2020 году на 15%, а число отдыхающих должно превысить 6 млн человек. Он также отметил, что летом 2019 года Анталью посетили более 16 млн туристов.

"5 млн 585 тыс. русских провели отдых в Анталье", - добавил турецкий губернатор.

Каралоглу также рассказал о русской общине Антальи - всего там живут около 16 тыс. россиян, имеющих свои союзы и культурные центры. Кроме того, он предложил устроить "русский фестиваль" в Турции. Следить за безопасностью туристов в 2020 году Каралоглу пообещал более пристально. Отдельно он коснулся вопроса бассейнов, где происходило много несчастных случаев. "Мы продолжим жестко контролировать ситуацию с безопасностью туристов в отелях", - подчеркнул глава Антальи. Он добавил, что из 5,5 млн человек с кем-то наверняка может случиться что-то нехорошее, но в целом его провинция - один из самых безопасных курортов мира.

Страницу подготовила Светлана Тютюнджиева

Пятиклассник изобрел холодильник для друга

Пятиклассник из Екатеринбурга Арсений Горячкин доказал, что он не только хороший друг, но и блестящий изобретатель. Причем доказал он это, став победителем X международного конкурса "Открываю мир", на котором дети показывают свои разработки. Изобретение Арсения это маленький портативный холодильник для инсулина. Оно набрало максимальное количество баллов у жюри - 100. Однако создавал школьник его не ради побед и кубков, а чтобы помочь своему пятилетнему другу Юре. У мальчика с двух лет сахарный диабет. А это значит, что по несколько раз в день ему нужно ставить

уколы и носить инсулин с собой. Благодаря изобретению Арсения инсулин Юры не испортится даже в жарких странах.

- У Юры всегда на плечах рюкзачок со всем необходимым, - говорит Наталья Шерстнева, учитель начальных классов гимназии №155, научный руководитель Арсения. - В нем маленькие весы для взвешивания еды, конфетки, на случай если сахар будет низкий, глюкометр и инсулин. Он сам измеряет у себя количество сахара в крови с помощью специального прибора.

Идея создать такой портативный холодильник у Арсения родилась, когда он со своими родителями с Юрой

и его мамой отправился отдыхать на море и обнаружил, что из-за жаркого климата Юра не может отойти слишком далеко от номера, в холодильнике которого хранился инсулин.

- Предварительно этот маленький холодильник и сам надо подержать в холодильнике, - рассказывают родные изобретателя. - Арсений проделал множество опытов, чтобы определить, какая жидкость лучше всего сохраняет холод, чтобы залить ее внутрь корпуса. Изначально хотел использовать специальную силиконовую жидкость, но достать ее можно только в США. Поэтому остановились на водно-солевом растворе.

А реклама сработала

19-летний житель Шымкента Шынгыс Сейдалы решил раскатать свой бизнес при помощи рекламы и неожиданно прославился в социальных сетях. Пользователи высмеяли ролик, озвученный героем на русском языке.

Шынгыс родился и вырос поселке Актас и работал грузчиком на базаре, когда ему пришла в голову мысль договориться с водителями большегрузных автомобилей и организовать собственный логистический бизнес. Он записался на курс по открытию своего дела, где получил от наставников задание снять рекламный ролик.

"Текст рекламы я написал собственноручно. Знакомые помогли с переводом на русский. Сам я знаю русский язык где-то на 3%", - рассказал Шынгыс. Ролик неожиданно стал популярным - 2 миллиона человек посмотрели его в Instagram. Но сначала такой успех Шынгыса не обрадовал. "Все смеялись надо мной. Я впал в депрессию. Но потом подумал, что живу в Казахстане, и что с

того, что я не умею разговаривать на русском", - говорит молодой бизнесмен. Однако ролик помог ему найти клиентов и наладить работу компании. Как признается журналистам, на русском говорил ни ради "хайпа".

- Тогда я даже понятия не имел, что это такое. Моей целью было открыть свой бизнес. А в логистике, на которой, собственно, основывается моя работа, без русского никак, поэтому я снял рекламу на русском. Мне казалось, что я безупречно разговариваю. Но, как выяснилось, все просто со смеху умирали. Когда люди начали дразнить, мне стало не по себе, в какой-то момент у меня даже интерес пропал к работе. Но родные поддержа-

ли, говорили: "Не бойся, не надо стесняться". Потом подумал, почему это я должен стесняться того, как говорю на русском, и все наладилось.

После его рекламы на русском ко мне начали приходить клиенты, и благодаря этому видео теперь у меня есть компания по организации перевозок. В начале я разговаривал с клиентами через Google-переводчик. Когда звонили русские, я всегда говорил выученную фразу: "Давайте на ватцап". Каждое слово я переводил через переводчик. И представляете, работая таким образом с многими клиентами, получаю прибыль. Послеasmешек из-за видео он пошел на курсы русского языка.

Он честью и родиной не торговал

Жизнь и гибель русского генерала Дмитрия Карбышева

Гитлеровская "машина смерти" продолжала планомерно работать даже тогда, когда до окончательного краха Третьего Рейха оставались считанные недели. В ночь 18 февраля 1945 г. в концентрационном лагере Маутхаузен были подвешены жестокой экзекуции военнопленные, многие из которых не пережили изощренной пытки. Одним из погибших был советский генерал Дмитрий Карбышев.

Подвиг генерала Карбышева в советские годы был описан очень широко. А после распада страны его, подобно подвигам Александра Матросова, Зои Космодемьянской, Алексея Маресьева, стали ставить под сомнение.

В августе 1941 г. в районе реки Днепр генерал-лейтенант Карбышев пропал без вести. Вплоть до самого окончания войны никакой достоверной информации о его судьбе у советского командования не будет. Опасения, что Карбышев пошел на сотрудничество с гитлеровцами, существовали.

Выпускник Николаевского инженерного училища впервые проявил себя как талантливый фортификатор еще во время русско-японской войны. Первую мировую войну Карбышев прошел в качестве дивизионного инженера 78-й и 69-й пехотных дивизий, а затем начальника инженерной службы 22-го финляндского стрелкового корпуса. За храбрость и отвагу при штурме Перемышля и во время Брусиловского прорыва он был произведен в подполковники и награжден орденом святой Анны.

После Октябрьской революции Карбышев примкнул к красным. В ноябре 1920 г. он занимался инженерным обеспечением штурма Перекопа, успех которого окончательно решил исход Гражданской войны. К концу 1930-х годов Дмитрий Карбышев считался одним из виднейших специалистов в области военно-инженерного искусства не только в Советском Союзе, но и в мире. В 1940 г. ему было присвоено звание генерал-лейтенанта, а в 1941 г. - степень доктора военных наук. Его знания очень ценили и в Германии.

Разумеется, генерал, которому к началу Великой Отечественной войны было уже 60 лет, не должен был находиться в самом пекле боев. Карбышев работал над созданием оборонительных сооружений на западной границе, и нападение немцев застало его во время очередной поездки. Эвакуировать Карбышева не успели, а сам он решил пробиваться на восток вместе с отступающими частями Красной Армии. Но 8 августа 1941 г. генерала, получившего тяжелую контузию, взяли в плен.

Дмитрий Карбышев

Красный офицер Карбышев во время Гражданской войны

Первоначально гитлеровцы считали пленение Карбышева своей большой удачей. Они были убеждены, что, будучи дворянином по происхождению, генерал не разделял в действительности взглядов большевиков и охотно согласится на сотрудничество. Его первоначально рассматривали в качестве лидера, который должен был объединить русских коллаборационистов. Но Дмитрий Михайлович на все предложения немцев отвечал отказом. В марте 1942 г. Карбышева перебросили в офицерский концентрационный лагерь Хаммельбург. Там его подвергли активной психологической обработке, предлагая всевозможные блага в обмен на согласие работать на Германию.

Не добившись результата, Карбышева перебросили в Берлин, где к обработке генерала подключили немецкого фортификатора профессора Гейнца Раубенгеймера. Он озвучил Карбышеву следующее предложение властей Третьего Рейха. Генералу предлагалось освобождение из лагеря, возможность переезда на частную квартиру, а также полная материальная обеспеченность. Ему будет открыт доступ во все библиотеки и книгохранилища Германии, предоставлена возможность знакомиться с другими материалами в интересующих его областях военно-инженерного дела. При необходимости гарантировалось любое число помощников для обустройства лаборатории, выполнения опытно-конструкторских работ и обеспечения иных мероприятий научно-исследователь-

ского характера. Результаты работ должны стать достоянием немецких специалистов. Все чины германской армии будут относиться к Карбышеву как к генерал-лейтенанту инженерных войск германского рейха.

Карбышев с доверием относился к немецкому коллеге. Но его ответ на предложение был таков: "Мои убеждения не выпадают вместе с зубами от недостатка витаминов в лагерном рационе. Я солдат и остаюсь ве-

кто был слабее духом. Последним местом заключения Дмитрия Михайловича стал концлагерь Маутхаузен.

Впервые об обстоятельствах гибели генерала Карбышева станет известно в феврале 1946 г. из рассказа канадского майора Седдона Де-Сент-Клера. Он был в числе тех, кому удалось пережить страшную ночь в Маутхаузене. Добившись встречи с советским военным представителем, майор сообщил ему, что должен рассказать о последних

ся уклониться от струи, тех били дубинками по голове. Сотни людей падали замерзшие или с разможенными черепами. Я видел, как упал и генерал Карбышев.

В ту трагическую ночь в живых осталось человек семьдесят. Почему нас не прикончили, не представляю. Должно быть, устали и отложили до утра. Оказалось, что к лагерю вплотную подходили союзные войска. Немцы в панике бежали. Я прошу вас записать мои показания и переслать их в Россию. Я считаю своим священным долгом беспристрастно засвидетельствовать все, что я знаю о генерале Карбышеве. Я выполняю этим свой маленький долг перед памятью большого человека".

Показания канадского офицера стали толчком к началу расследования всех обстоятельств нахождения Дмитрия Карбышева в плену. Собирались показания выживших советских военнопленных, допрашивались немцы, изучались гитлеровские архивы. Несколько месяцев работы позволили дать однозначный ответ: советский генерал до последних минут своей жизни оставался верен Родине. 16 августа 1946 г. за исключительную стойкость и мужество, проявленные в борьбе с немецкими захватчиками в Великой Отечественной войне, генерал-лейтенанту Дмитрию Михайловичу Карбышеву было присвоено звание Героя Советского Союза.

Опровергнуть сам факт мужества и стойкости генерала Карбышева оказалось невозможно, поэтому развенчатели мифов взялись за обстоятельства его гибели. А именно за многократно повторявшееся в советские годы утверждение, что Карбышев на морозе превратился в ледяную глыбу. Критике даже утверждали, что никакого мороза в ту роковую ночь в Маутхаузене не было. Правда, многочисленные свидетели из числа местных жителей, да и сохранившиеся сводки погоды говорят об обратном.

Дмитрий Михайлович Карбышев погиб 18 февраля - в день, когда его младшему сыну Алеше исполнилось 16 лет. Узнав об этом, Алексей Дмитриевич Карбышев больше никогда не отмечал свой день рождения. В 1948 г. на территории бывшего концлагеря Маутхаузен был открыт памятник генералу. Надпись на нем гласит: "Дмитрию Карбышеву. Ученому. Воину. Коммунисту. Жизнь и смерть его были подвигом во имя жизни".

Памятник генералу сегодня стоит в мемориале на месте бывшего концлагеря Маутхаузен

Концентрационный лагерь Маутхаузен на территории Австрии был один из самых больших в Третьем рейхе

рен своему долгу. А он решает мне работать на ту страну, которая находится в состоянии войны с моей Родиной". Гитлеровцы очень рассчитывали на Карбышева, на его влияние и авторитет. Именно он, а не генерал Власов, по первоначальной задумке, должен был возглавить Русскую Освободительную армию.

В концентрационный лагерь Флоссенбург генерал был отправлен с заключением: "фанатичный большевик, использование в интересах Рейха невозможно". Карбышева отправили на каторжные работы, на которых ломались физически и психологически куда более молодые люди. Но свидетели утверждали: Карбышев стойко переносил все испытания, выпавшие на его долю, и поддерживал тех,

минутах жизни Дмитрия Михайловича.

"Как только мы вступили на территорию лагеря, немцы загнали нас в душевую, велели раздеться и пустили на нас сверху струи ледяной воды, - рассказал Седдон Де-Сент-Клер. - Это продолжалось долго. Все посинели. Многие падали на пол и тут же умирали: сердце не выдерживало. Потом нам велели надеть только нижнее белье и деревянные колодки на ноги и выгнали во двор. Генерал Карбышев стоял в группе русских товарищей недалеко от меня. Мы понимали, что доживаем последние часы. Через пару минут гестаповцы, стоявшие за нашими спинами с пожарными брандспойтами в руках, стали поливать нас потоками холодной воды. Кто пытал-

А как у Розенталя?

Он знал 12 языков, но русский считал самым сложным. Учил правильно говорить и писать дикторов, актёров, журналистов, редакторов и писателей. За 94 года Дитмар Розенталь написал 150 учебников о правилах русского языка (а его имя стало их синонимом), которыми мы пользуемся и сегодня. Символ точности, эталон достоверности, хранитель знания, просветитель - 24 февраля исполнилось 120 лет со дня рождения Розенталя.

Дитмар Розенталь родился то ли 24 февраля, то ли 19 декабря 1900 года (а может, и годом раньше, как говорил он сам) на территории Российской империи в польском городе Лодзи. В семье был часто слышен немецкий, отец Дитмара был страстным германофилом. Мать с детьми говорила польски. Третьим языком его детства был идиш. А как же русский? Его как обязательный предмет изучали в гимназии, но родным языком Дитмара он не был. Когда началась Первая мировая, семья переехала в Москву, к родственникам. Дитмар продолжал учебу в эвакуированной в Москву Варшавской гимназии, её стали называть 15-й. Позднее на вопрос о том, легко ли было погрузиться в русский, Розенталь ответит: "Я всегда был патологически грамотным".

В 1918 году Дитмар начал учиться на факультете общественных наук МГУ (историко-филологический), но под влиянием отца и брата, экономистов, поступил и на экономический факультет Московского коммерческого института (сегодня - Российская экономическая академия им. Г. В. Плеханова). Так что у Розенталя было еще и экономическое образование, которое ему, однако, не пригодилось.

Во время учебы в МГУ Розенталь работал секретарём ректора университета. Им в конце 20-х годов был преподаватель МГУ, профессор права и доктор юридических наук Андрей Вышинский, который вошёл в историю как государственный обвинитель на сталинских процессах, теоретически обосновавший массовый террор.

В 1926-м была создана Российская ассоциация научно-исследовательских институтов общественных наук (РАНИОН), куда вошёл Институт языка и истории литературы. С 1924 по 1926 год Дитмар учился в аспирантуре РАНИОН, стажировался в Италии, где изучал местные диалекты. Кроме того, он преподавал в школе II ступени и в высшей школе на рабфаке имени Артёма. Итогом стажировки стал учебник итальянского языка для вузов, итальянско-русский и русско-итальянский словари. В 1949 году за учебник "Итальянский язык. Элементарный курс" Розенталя присвоят

степень кандидата наук без защиты диссертации.

Ещё в 1927 году Розенталь начинает преподавать филологию в МГУ. Он пишет самоучитель польского с русско-польским и польско-русским словарями. Но кроме польского и итальянского, Дитмар Эльяшевич начинает заниматься и русским. В 1938-м он становится заместителем главного редактора журнала "Русский язык в школе" и входит в Орфографическую комиссию Института русского языка АН СССР.

В 1950-е годы Дитмар Розенталь создает практическую стилистику русского языка. Свод правил и знаний, составленный им, помогает сделать речь или текст более выразительными, стилистически чистыми. Именно пособиями Розенталя с той поры и по сей день руководствуются абитуриенты, редакторы, журналисты, да и все пишущие люди.

Розенталь - это норма

По мнению Д. Э. Розенталя, хорошей речь можно считать только тогда, когда она обладает десятью обяза-

тельными признаками: правильностью и точностью, сжатостью, простотой и логичностью, её должны характеризовать ясность и чистота, а также живость, богатство и благозвучие. Хочешь быть понятным - найди нужные слова: если мысль до конца не оформлена, не выношена, она и прозвучит неточно, неубедительно. Хочешь быть понятным - выразишься яснее и проще, будь логичен и последователен. Хочешь запомниться - сделай свою речь яркой, образной, живой. Если богатая по содержанию речь ещё и звучит красиво, она точно произведёт впечатление.

В затруднительных ситуациях, когда редакторы, корректоры, преподаватели или журналисты даже коллегиально не могут решить какой-нибудь сложный филологический вопрос, рано или поздно из чьих-нибудь уст прозвучит: "А как у Розенталя?", и тут, как правило,

вопрос обретает ясность.

"Чей туфля?"

По мнению Розенталя, стараться соблюдать нормы нужно везде, и бытовое общение не исключение. Поэтому в своих книгах, популяризирующих грамотность, он приводил примеры, характерные для живой разговорной речи, и доходчиво пояснял, как

говорить можно, а как не следует. Вот пришли вы в обувной магазин и хотите примерить туфли. Мало того, что в многообразном слове туфля некоторые ставят ударение неправильно, на конечную гласную, так ещё и норовят изменить его родовую принадлежность. Как правильно сказать - правая туфля или правый туфель? Некоторые умники уверенно заявляют: если речь идёт о женской обуви, говори туфля, если о мужской - туфель. Такого правила, конечно, нет, но, указывая норму - туфля, учёный справедливости ради отмечает, что существует и "форма мужского рода туфель - разговорная, причём весьма активная", и читатель должен сам сделать выбор: он за норму или за разговорную версию? А про варианты родовой принадлежности этого существительного Розенталь шутил: давайте тогда и мозоли по этому принципу подразделять - женская мозоль и мужской мозоль.

Розенталь приглашал для проведения методических семинаров преподавателей-русистов из Польши, Чехословакии, Болгарии, Югославии, Румынии, Венгрии, Австрии, Германии, Италии, Дании... Его переводные и оригинальные работы охотно публиковали за рубежом. Так, к примеру, в 1953 г. в Великобритании была переведена книга Розенталя "Культура речи" ("Modern Russian usage", Oxford, London).

Факультет журналистики

МГУ гордится кафедрой практической стилистики русского языка, созданной профессором Розенталем ещё в 1962 г. На журфаке учёный проработал вплоть до 1987 года, но ещё долго выполнял функции профессора-консультанта.

Дедушка Розенталь

Студенческая жизнь полна курьёзов. Самые забавные остаются в памяти и фиксируются в факультетских байках. Про преподавателей журфака МГУ есть немало правдивых и весёлых историй, и фигуру Розенталя в них тоже не обошли вниманием. Вот пара таких примеров.

На вступительном экзамене по русскому языку абитуриенты должны были выполнять разбор предложений. Одна девушка попросилась выйти, а сама стала в панике бегать по коридору и искать помощи. Вдруг идёт какой-то старичок, невысокого роста, скромный такой.

- Дедушка, Вы понимаете что-нибудь в разборе предложения?

- Немножко, - улыбнулся профессор Розенталь.

- Нет, немножко мне не подходит! - отрезала девушка и убежала искать кого-нибудь более сведущего.

Дитмар Эльяшевич Розенталь одевался довольно скромно и старался держаться незаметно. Слава знаменитого учёного жила словно отдельно от него. Иногда это приводило к забавным недоразумениям. Однажды двое студентов-заочников расположились на широком подоконнике журфака и поджидали кого-нибудь "секущего в русском", чтобы разобраться в нескольких сложных вопросах перед экзаменом. Кто-то из шутников указал им на проходившего мимо Розенталя как на человека, вероятно сведущего в русском языке. Ни имени-отчества, ни тем более должности при этом, разумеется, названо не было. Едва Д. Э. появился в коридоре, как бравые заочники ухватили его за рукава.

- Дед, ты, говорят, в русском петришь? - начали они без долгих церемоний.

- Кое-что понимаю, - уточнил Д. Э.

- Тогда скажи, вот что это здесь такое? - и ткнули в учебник.

Д. Э. объяснил.

- А это что за филькина грамота?

Д. Э. вновь объяснил, растолковав целый ряд непонятных мест.

Когда "консультация" подошла к концу, студенты выдохнули:

- Ну ладно, дед, иди. Молоток!

И Д. Э. двинулся на кафедру, куда через некоторое время пришёл сдавать экзамен один из бравых заочников. Увидев за столом заведующего кафедрой "дедушку", он остолбенел и утратил дар речи.

- А, внучек! - воскликнул, увидев его, Д. Э. - Ну, с прибытием.

- Как, это Ваш внук?! - хором воскликнули сотрудницы, с интересом оглядывая двухметрового истукана.

- Да, вот послал Господь, когда уж и не чаял, - прозвучало в ответ.

Говорят, оба студента сдали экзамен, а потом даже выпили за здоровье Учителя. Если так, то оба, безусловно, "молотки".

Кажется, что, написав горю книжек о том, как нужно правильно говорить и писать, профессор Розенталь должен забыть нормальные человеческие слова и все свои фразы начинать с "не будете ли так добры..." Однако коллеги Дитмара Эльяшевича открыли мне секрет. Оказывается, знаменитый профессор не брезговал грубоватыми словечками. Однажды, проводя заседание кафедры, он заметил, что преподаватели украдкой едят яблоки, и отреагировал "по-нашему": "Мало того, что не слушают, так еще и жрут!" Уважал Розенталь и студенческий жаргон.

"Как дела?" - спрашивали его коллеги.

"Нормалёк", - отвечал профессор.

Как Церковь относится к празднованию Масленицы?

Это последняя приготовительная седмица перед подвигом Великого поста. "Масленица" - название народное. В богослужебных книгах и календаре она называется сырной седмицей, потому что по уставу можно вкушать только сыро-молочную пищу и рыбу. Воздерживаясь от мяса, мы предочищаем себя телесно и постепенно проникаемся светлым предчувствием поста. Богослужебные особенности сырной седмицы и история церковного устава полностью опровергает ложное мнение, что масленица восходит к некоторым языческим обычаям. Как повествуется в Синаксаре (в субботу сыропустную), византийский император Ираклий (610 -640) после шестилетней изнурительной войны с персидским царем Хозроем дал обет не вкушать мяса в последнюю седмицу перед Великим постом. Была одержана победа. Приняв благочестивый обет и хода-

Масленица - единственный языческий праздник, официально признанный Русской православной церковью с XVII века. Дата Масленицы меняется каждый год в зависимости от даты празднования Пасхи

тайство царя, Церковь ввела это в свой устав.

Будучи приготовительной, сырная седмица исключает всякую неумеренность в еде. Её значению противоречит объедение и пьянство. На пороге тихих великопостных дней душа переживает ра-

достный подъем, чтобы потом полнее испытать покаянное настроение. На сырной седмице уже не совершаются таинства венчания. В среду и пятницу не служит Литургия, в эти же дни нет поста. На Часах произносится молитва преп. Еф-

рема Сирина с преклонением колен. В воскресный день этой седмицы Церковь вспоминает изгнание прародителей из рая за непослушание и невоздержание. "Мир с родоначальниками горько да восплачет: снедию сладкою падший с падшими" (Синаксарь в сырную неделю).

Вечером воскресного дня совершается чин прощения, чтобы войти в спасительные дни поста, находясь со всеми в мире. Родился этот обычай среди древних египетских пустынников, которые собирались в последний день перед постом для совместной молитвы. Испросив друг у друга прощение, они расходились в уединенные места обширной пустыни и проводили св. Четырнадцатую в великих аскетических подвигах. Врата монастыря запирались до недели Ваий.

Сложившийся на Руси обычай проводить масленую седмицу с блинами вполне соответствует особенностям

национального благочестия. В эти дни слабели сословные, имущественные, должностные различия. К столу могли быть приглашены люди незнатные, странники, нищие. "Теперь потускнели праздники, и люди как будто охладели. А тогда... все и все были со мною связаны, и я был со всеми связан, от нищего старичка на кухне, зашедшего на "убогий блин", до незнакомой тройки, умчавшейся в темноту со звоном. И Бог на небе, за звездами, с лаской глядел на всех, масленица, гуляйте! В этом широком слове и теперь еще для меня жива яркая радость" (И.Шмелев. Лето Господне). Хождение друг к другу на блины родственников приближало их, давало удобный повод забыть обиды и недовольства, которые накопились за год. Заканчивается сырная седмица прощанным воскресением. Вечером - загоненье на Великий пост.

Иерарх Украинской Православной Церкви встретился с Патриархом Болгарским Неофитом

24 февраля, в день интронизации Святейшего Патриарха Болгарского Неофита, митрополит Винницкий и Барский Варсонофий посетил Предстоятеля Болгарской Православной Церкви и передал от Блаженнейшего митрополита Киевского и всея Украины Онуфрия поздравления с седьмой годовщиной восшествия на патриарший престол древней Болгарской Церкви. Об этом сообщил сайт подворья rodvorie-sofia.bg.

Владыка Варсонофий пожелал Святейшему Патриарху доброго здоровья и бла-

годатной помощи Божьей в его первосвятительском служении на благо Святой Православной Церкви и преподнес от Блаженнейшего митрополита Онуфрия подарок к дню интронизации - патриаршие крест и панагии.

На встрече присутствовали Главный секретарь Священного Синода епископ Мелнишский Герасим, викарий Софийской митрополии епископ Белоградчишский Поликарп, протосингел Софийской митрополии архимандрит Василий (Савов), начальник отдела по связям с общественностью при

Священном Синоде священноиконом Николай Георгиев и представитель Патриарха Московского и всея Руси при Патриархе Болгарском архимандрит Вассиан (Змеев).

Во время беседы митрополит Варсонофий познакомил Святейшего Патриарха Неофита с современным положением Православной Церкви на Украине и рассказал о тех трудностях, которые испытывают верующие Украинской Православной Церкви со стороны раскольников. Святейший Патриарх Неофит выразил понимание и глубокое сочувствие верующим Украин-

ской Православной Церкви и пожелал им помощи Божьей в это трудное и не простое для Украины время. Владыка Варсонофий поблагодарил

Святейшего Патриарха Неофита, иерархов и духовенство Болгарской Православной Церкви за гостеприимство и теплый прием.

Архимандрит Вассиан совершил заупокойную литию на памятнике-костнице в Софии

21 февраля настоятель Патриаршего Подворья в Софии архимандрит Вассиан совершил заупокойную литию на памятнике-костнице советским воинам, "павшим в боях за освобождение Болгарии от фашистских захватчиков", в Лозенеце (район Софии). После совершения заупокойной литии состоялась церемония возложения венков к памятнику воинской славы и братской могиле воинов. В церемонии приняли участие Посол России в Болгарии Анатолий Макаров, Посол Сербии Владимир Чургус, Посол Беларуси Александр Лукашевич, Посол Казахстана Темиртай Избастин, Посол Палестины Ахмед Аль-Мадбух, а также представители посольств Армении, Боснии и Герцеговины, Венесуэлы, Вьетнама, Китая, Кубы, Генеральный консул России в г.Русе Андрей Громов, директор Дома Москвы в Софии Борис Громов, Председатель форума "Болгария-Россия" проф. Светлана Шаренкова, а также члены болгарских общественных организаций: Национального движения русофилов Болгарии и Содружества русофилов Болгарии, Союза болгарских журналистов, фонда "Устойчивое развитие Болгарии", сотрудники Посольства России и Торгового представительства РФ, представительства Россотрудничества, ученики школы при Посольстве России в Болгарии, жители Софии и журналисты.

Глобальная мощь Максима Грека

Александр Балтин

Гигантский, таинственный кристалл - небо Италии; отцеженная синь, перекипающая зыбким золотом.

И духовное золото Флоренции: великолепный каменный цветок под властью Лоренцо Медичи; растущие горы источенного мрамора, и великие книги, славные диспуты...

Пико делла Мирандола за изукрашенным поставцом читает древний свиток, а Михаил Треволис - ещё не ведающий о собственной миссии в очень далёкой и холодной стране, приносит новый, недавно приобретенный для библиотеки Мирандолы манускрипт, ибо помогает философу.

Проповеди Савонаролы, общение с Мануцием: жизнь Флоренции кипит; но Савонарола проиграл, и Михаил Треволис уехал на Афон, где принял постриг; и когда посольская миссия от Василия III прибыла с просьбой послать в Московию монаха Савву, братия, поскольку тот был чрезмерно стар, рекомендует молодого Треволиса.

Он не говорит по-русски, но монахи ругаются за него, и он отправляется в Москву, где его встречают

Максим Грек в миру - Михаил Триволис. 1470, Арта, Греция - 21 января 1556, Троицкий монастырь, Сергиев Посад) - религиозный публицист, писатель и переводчик. Этнический грек. Канонизирован Русской церковью в лике преподобных, память совершается 21 января (3 февраля) и 21 июня (4 июля) (обретение мощей в 1996 г.) по юлианскому календарю. Родившийся в 1470 году в греческом селении Арта, Максим Грек происходил из аристократической семьи

с большой честью.

Он переводит Толковую псалтырь, и, поскольку Василий III отказывается отпустить его домой, продолжает заниматься исправлением богослужебных книг.

...он был ярким и истовым, истинным и горевшим тайным огнём: он - уже Максим Грек - видя несправедливость окрестной жизни, выступал с писаниями дидактическими и громогласными, тяжёлыми и витыми; он дерзает критиковать власти, притягивая на свою сторону целый ряд людей; Поместный собор обвиняет его в ереси, и подвергает монастырскому заточению.

Условия были суровы. Многочисленные сочинения Максима Грека весьма разнообразны по характеру: богословские, апологетические, духовно-нравственные, письма, послания...

По ним можно, как по своеобразному каталогу, изучать духовную жизнь тогдашнего времени: такую кипучую, что напряжение её готово выплеснуться и в современность.

...а вспоминал ли в заснеженных, соболиным высверком горящих российских просторах волшебное небо Италии Михаил Треволис, давно ставший Максимом Греком - останется тайной.

Успенская пожалела о съемках с Ксенией Собчак

Семейный скандал Любо-ви Успенской несколько не-дель назад стал достояни-ем общественности, пишет "СтарХит". Расставлять точ-ки над "i" певице пришлось в студиях телешоу. Тогда она даже не подозревала, каким разочарованием обернется встреча с Ксенией Собчак в эфире нового шоу "Док-ток".

Поводом для обсуждения в очередной раз стала дочь артистки, которая пережи-вает не лучший период в жизни. Недавно Татьяна Плаксина публично сказа-ла в адрес матери множество обидных слов, а позже по-просила прощения и уехала в Америку. Казалось, исто-рия окончена, но не все ока-зались способны остано-виться в погоне за очередной сенсацией. Среди них - Ксе-ния Собчак, решившая про-должить раскручивать кон-фликт в эфире своего теле-шоу. Правда, съемки при-несли ей не завидные рей-тинги, а осуждение.

65-летняя Любовь Залма-новна признается, что шла на шоу к опытной телеведу-щей, чтобы почувствовать опору и поддержку, но по-

лучила лишь негатив и не-удобные вопросы. "С каких пор проблемы других людей становятся не поводом по-нять, поддержать, услышать, а причиной получить собст-венную выгоду, перекрутить обстоятельства до условий "хайпа". Как будто формули-ровка "хлеба и зрелищ" трансформировалась в "кро-ви и зрелищ", - рассказала после Успенская.

По мнению певицы, Соб-чак превратилась в "холод-ную, циничную, безрассуд-ную, пустую ведущую шоу, будто выходящую из то-го самого "свадебного ката-

фалка", оставившая там свою душу". Кроме того, артистке не понравилось, что Ксения не только не дала ей выска-заться, но и затыкала рот другим участникам шоу.

Успенская также вспомни-ла о том, что телеведущая вышла из приличной семьи, но затем ступила на сколь-зкую дорожку развлека-тельных и низкопробных шоу, где не ценятся понятия чести, морали и вечных цен-ностей.

"Теперь понимаю, почему катафалк был свадебной ма-шиной этой женщины - в ней мертво все, и даже союз с

Богомоловым не способен оживить ее душу", - говорит Успенская.

Несмотря на проблемы в семье королевы русского шансона, она не падает ду-хом и говорит, что справит-ся со всем негативом: "В трудные времена в семье все становятся друг за дру-га и держат за руку, не да-вая упасть еще ниже. А ко-гда буря пройдет - разбира-ют ошибки". Именно так и поступает певица - держит дочь за руку, в то время как ее пытаются вырвать редак-торы телепрограмм и лице-мерные шоу.

Не стала молчать и Ксе-ния, решив ответить недав-ней героине шоу - телеве-дущая считает, что не нуж-но видеть в ней друга, пото-му что она журналист, ко-торый не может поддержать или вставать на колени. "Вы просто пришли, чтобы выг-лядеть определенным обра-зом, и вам не понравилось, что я вытащила из вас то, что вы не хотели рассказы-вать. Я могу только поста-раться разобраться в ситу-ации. И уж точно ничего не вырываю из контекста и не "компилирую". Все, что вы

сказали по существу, мы оста-вим нетронутым монта-жом. Я вам это обещаю".

Напомним, что в середи-не января наследница Успен-ской, Татьяна Плаксина, ста-ла героиней программы на НТВ, в которой заявила, что мама избивала ее и изде-валась - держала взаперти и пыталась насильно поить лекарствами.

Позже Плаксина сказа-ла, что ее оболгали, мол, ре-дакторы шоу обещали ей эфир про творчество, но в студии неожиданно стали об-суждать личную жизнь. Кон-фликт вылился в СМИ, и Та-тьяна даже на время реши-ла уехать в США, где ее встретили близкие друзья и врачи - Успенская заявила, что у наследницы серьез-ные проблемы с психикой и ей требуется постоянная ме-дицинская помощь.

Сейчас же конфликт меж-ду матерью и дочерью прак-тически исчерпан. Певица призналась, что сделала все для того, чтобы девочка была счастлива и поскорее поправилась, а Плаксина обещала впредь вести себя иначе и не идти на поводу у редакторов телепрограмм.

Киркоров решился раскрыть тайну

Филипп Киркоров сообщил о старте нового проекта на отечественном телевидении. С 1 марта на телеканале НТВ стартует шоу "Маска", где народный артист России станет одним из членов жюри. Этой новостью он поделился в сво-ем инстаграм-аккаунте.

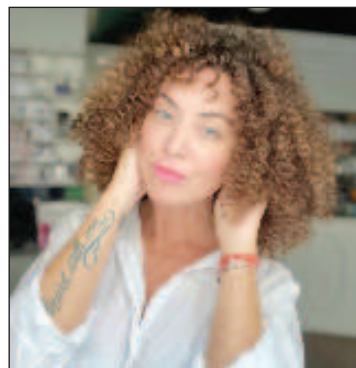
"На мои плечи легла невер-оятная миссия - разгадать самую охраняемую тайну российского телевидения - кто поет под маской?" - написал Киркоров.

"Маска" - это адаптация по-пулярного во всем мире формата The Masked Singer, ко-торый впервые стартовал в Южной Корее. Рейтинги шоу были очень высокие, поэтому позже его адаптировали 23 страны, включая Францию, Великобританию, Германию, США, Португалию и Австралию.

Синописис передачи: на сцену будут выходить 12 попу-лярных артистов, одетых в костюмы, лицо будет скрывать маска. В случае, если звездного участника узнают, он покидает проект. Членам жюри же нужно будет оценивать только вокальные данные выступающего.

Генеральный продюсер телеканала НТВ Тимур Вайнш-тейн отмечает, что новое шоу включает в себя узнавае-мые во всем мире форматы American Idol, The Voice, The X-Factor, которые ранее также были адаптированы на рос-сийском телевидении.

Сестра Жанны Фриске подтвердила развод

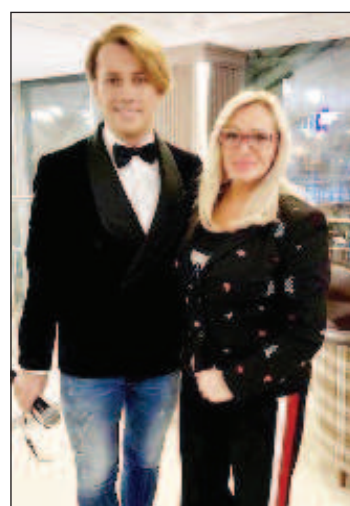
Еще летом прошлого года появилась информация, что Наталья Фриске разводится с мужем Сергеем Вшив-ковым из-за частых конфлик-тов. Тогда из окружения су-пругов стало известно, что возлюбленные переживают нелегкий период. "Наташа и Сережа испытывали сильные чувства, но со временем, как это часто случается, страсть поутихла, а проблем прибавилось. Как и все, они ссорились, а потом мирились", - сообщили знакомые пары.

Сейчас же сама Наталья дала понять поклонникам, что ее больше ничего не связывает с Сергеем. На вопрос подписчицы, живет ли певица с мужем, Наталья лаконич-но ответила "нет". К слову, Наталья не сконцентрирована на личных проблемах. Сейчас она старается больше вре-мени уделять родителям, которые до сих пор не могут прийти в себе после смерти Жанны.

Галкин извинился перед Натальей Гилькиной

Наталья Гилькина в свой день рождения заявила, что в ее сторону опять звучат нелепые обвинения: мол, в "Мираже" артистка пела под фонограмму, записанную Маргаритой Суханкиной. Об этом сообщил сайт "Стар-Хит".

"Теперь это прозвучало на Первом канале, и так как редакция дала мне четко по-нять, что оболгать человека - это норма, и никто не со-бирается ни опровергать, ни извиняться за клевету, то я решила идти до конца. Будем доказывать, кто за ко-го пел, кто под чью фоно-грамму открывал рот и т.д. Я бы и на этот раз промол-чала, но мне стали звонить коллеги и друзья, которых возмутило это заявление. Поэтому я решила обнаро-довать конфликт", - отмети-

ла Наталья. Максим Галкин решил ула-дить ситуацию, поэтому за-писал видео, в котором из-винился перед артисткой и поздравил ее с личным

праздником.

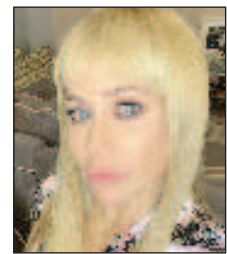
"В передаче я сказал, что за солисток группы "Мираж" пела Маргарита Суханкина. Дорогая Наташа, я вам долж-ен сказать, что это было с моей стороны, безусловно, неосознанно, потому что вы для меня давно уже са-мостоятельная творческая единица. Как вам вообще могло прийти в голову, что вы мог такое подумать - что вы пели каким-то чужим, другим голосом? У вас потря-сающие вокальные дан-ные, вы в дублере не нуж-даетесь. Поверьте мне!" - отметил юморист.

Гилькина осталась доволь-на извинениями, даже поже-лала прийти на одну из про-грамм Галкина, хотя ранее была настроена менее дру-желюбно по отношению к Первому каналу.

Барановская стала блондинкой и расстроила сеть

39-летняя Юлия Барановская показала себя в неожиданном обра-зе. Она сообщила поклонникам, что ее стилист перед на-чалом съемок пришел в 6 утра и восполь-зовался тем, что она спала. В результате звезда стала неузнаваемой. Конечно, фолловерам сразу стало понят-

но, что Юлия снимается в этот день в парике, че-му они обрадовались. По мнению большинства, ни челка, ни цвет, ни даже ракурс на фото Баранов-ской не к лицу.

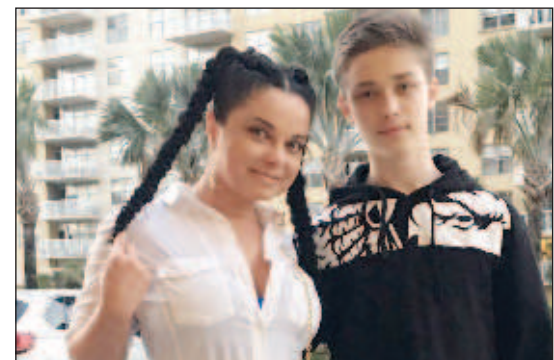

Сын Королевы устроился курьером

Наследнику Наташи Королевой и Сер-гея Глушко, Архипу, недавно исполнилось 18 лет. Парень уже зарабатывает себе на карманные расходы. Прошлым летом он трудился в ресторанной кухне помощни-ком. А недавно зарегистрировался на спе-циализированном портале в качестве кур-ьера. Королева подтвердила, что ее сын в свободное время действительно разво-зит посылки.

Напомним, что у Архипа был непродол-жительный роман с бывшей участницей "Дома 2" Марией Слугиной. Но сейчас у него несколько другие приоритеты в жиз-ни, передает deti.mail.ru. Парень вплотную занялся образованием, поступив на во-сточное отделение в Высшую школу эко-номики.

Последние десять лет его увлекала япон-ская культура, с детства Архип самостоя-тельно изучал японский язык. Звездная ма-ма пояснила, что востоковедение он расс-матривает как запасной плацдарм, на са-мом деле в его планах продолжить дело родителей - стать звездой российского шоу-бизнеса.

Сърцето ми остана в Петербург

Димитрина Забаркина

Доктор Айча Заралиева е специалист по физикална и рехабилитационна медицина. Работи в Клиниката по физикална и рехабилитационна медицина на УМБАЛ "Царица Йоанна - ИСУЛ" - София. Родена е в Търговище преди 33 години. Завършила е медицина в Медицинския университет в София през 2011 г. След това е специализирала физикална и рехабилитационна медицина и взема специалност през 2016 г. Междувременно завършва още една магистратура - в УНСС по специалност "Здравен мениджмънт". "Това е нещо, което у нас, лекарите, липсва - казва д-р Заралиева. - В университета ни учат на медицина, но знанията ни не ни помагат много по отношение организацията на дейността, възможностите за финансиране, изграждането на колектив. Последното е голям проблем, защото медицината е екипна работа и, за да бъдеш максимално полезен на пациента си, трябва да можеш да прецениш докъде твоите познания са достатъчни за него и кога да го пренасочиш към колега. Много важно е да можеш за работиш с другите колеги, без да се конфронтирате. Изключително доволна съм, че успях да получа такова образование в УНСС, преподавателите там са професионалисти икономисти, тяхното мислене е много различно от нашето и за мен беше изключително обогатяващо това обучение."

Извън любимата медицина, д-р Заралиева е и творчески човек - пише стихове, има издадени стихосбирки (ще публикувам едно или две Ваши стихотворения - оставам избора на Вас)

- Какво ви свързва с Русия и руския език, д-р Заралиева?

- С Русия и руския език ме свързва любопитството и желанието за нови знания. Когато бях малка, и родителите ми искаха да си кажат нещо тайничко от мен, говореха на руски. Те просто са учили руски, иначе нямат нищо общо с Русия. Това беше езикът, който аз не владеех и те можеха тайно да си общуват. Междувременно в училище - бях в началния курс, трети-четвърти клас, се срещнах с гос-

пожа Валя Николова, която преподаваше руски език. Тя е московчанка, омъжена за човек от Търговище и така попада в родния ми град. Когато ни предложих като свободно избираем предмет (СИП) руски език, реших, че това е възможност да науча руски и да разбирам какво тайно си говорят възрастните възрастни. Всъщност покрай нея - тя е изключително ерудиран човек, започнах да уча руски и да харесвам Русия. В часовете ни показваше много цветни албуми за Москва, за Петербург, а начинът, по който ни разказваше за Русия, нещата, които ни показва-

с хора, които живеят в Москва, но в никакъв случай не са руснаци. Така че някак нямаш усещането, че съм в Русия. Беше усещане като да отидеш в Истанбул или Лондон например, като цялостна атмосфера. В момента, в който слязохме от "Сапсана" и вече бяхме в Петербург, се почувствах особено - нали знаете, има едни моменти в живота, когато попадаш на дадено място и си казваш "Това е мое място!". Така се почувствах в Петербург. И оттогава си мечтая пак да се върна там. Белите нощи, огромните проспекти, хората, които спокойно съжителстват, въп-

чаи се възприема като равно на физиотерапия, методиките се разработват, обновяват и се допълват много повече в Русия, отколкото в западните страни. Именно професионалният интерес ме отведе по книжарниците в Москва и Петербург през свободното време, което можеш да си купиш наистина хубав учебник на достъпна цена, която по никакъв начин няма да ти утежни бюджета. Не е като със западните учебници, които изискват инвестиране на сериозни суми. Бях впечатлена от това. Прекрасно е, когато в една държава политиката е такава, че книгите са достъпни за хората.

- Как си обяснявате насажданя у нас негативизъм към всичко руско?

- Според мен, винаги си търсим върху кого да прехвърлим вината и не можем да носим отговорност. Това е големият проблем на българина. Много по-лесно ни е да обвиним Русия или Америка, или Германия, но не и да признаем собствените си грешки. Разбира се, към политиката на Русия, особено по някои въпроси, също има забележки. Но генерално погледнато, насаждането на негативизъм е успешно, защото имаме нужда от оправдание.

- Америка е много активна в България. Смятате ли, че Русия отстъпва в това отношение, че нейното влияние някак си не се чувства тук?

- Не бих казала. Според мен нещата, които американците правят, а и като цяло американската политика е такава - вдигат много шум. Те ще направят нещо съвсем малко, но медийното отразяване ще бъде такова, че няма да остане човек, който да не знае. С Русия нещата някак не са така. Ето, например, разбрах, че може човек да си направи онлайн виза абсолютно безплатно и да отиде в Петербург. Научих за това случайно, когато четох статия за нискотарифните полети на Wizz Air от София до Санкт Петербург. Тази възможност за туристите е от миналата година, но не беше отразена шумно в медиите. Друг пример - покрай познанството си с едно момиче от Търговище, което учи в момента архитектура в Петербург, осъзнах колко много

реки различията си, Нева - беше наистина вълшебно. Сърцето ми остана там.

- Можете ли да направите кратка характеристика на руснаците, какво ви направи впечатление в този народ?

- Винаги ми е правело впечатление, че те са много широко скроени хора. Не зная как успяват да го постигнат, но този народ едновременно цени живота, но и е над него по някакъв начин. Това ми е усещането за тях.

- От професионална гледна точка интересува те ли се от медицината в Русия?

- Да, доста се интересувам от медицината в Русия, още повече, че в нашата специалност - физиотерапията - голяма част от апаратите, които използваме, са руски. В интерес на истината, когато говорим за електротерапия, т.е. за лечение с токове, което в повечето слу-

Д-р Айча Заралиева в Санкт Петербург

ше, създадох у мен привързаност към Русия - като казвам към Русия, имам предвид към страната, най-вече към културата. И някак си в годините животът ми така се стече, че аз и до ден днешен гледам руски сериали - повече ми допадат, слушам руска музика и обичам да чета руски книги, в превод и в оригинал.

- Имате ли информация какво представлява съвременна Русия сега, как живее?

- Имам лични впечатления. Бях на организирана екскурзия - три дни в Москва и четири дни в Петербург, през 2017 година. В столицата, как да кажа - беше приятно, хареса ми, но Москва е някак по-студена и като всеки огромен мегаполис има всякакви хора. Разбира се, чувахме много руска реч, но на фона на китайски, немски, английски, беше пълно с туристи и

млади българи са студенти в Русия по специална програма за безплатно обучение. Искан да кажа, че тази връзка между България и Русия не е прекъсната, тя никога не е прекъсвала очевидно, но това са все неща, които не се афишират. Отново в родния ми град преди няколко години едно момиче, тогава ученичка в гимназията, спечели националната олимпиада по руски език. Наградата, която се осигурява от руснаците за това нейно постижение беше, че тя можеше да отиде да учи в университет по избор в Русия. А има ли други такива олимпиади? Може и да има, но аз да не зная. Така че правейки паралел - американците винаги вдигат много шум около това, което правят, докато за руснаците много по-важно е човек да има качества и така да попадне в Русия - въз основа на това, че знае езика, че има определени умения и отношение към страната, все неща, които са доста по-ценни.

- На този фон оптимист ли сте за развитието на българо-руските отношения?

- Винаги съм мислила, че отношенията ще вземат реална посока на взаимно доверие, когато и от едната, и от другата страна се ползват съответните усилия. Чисто от историческа гледна точка ние сме свързани и няма как да променим това, което се е случило в миналото. Така че се надявам политическите ни отношения да се подобряват.

- Може ли да се каже, че обичате Русия?

- Да, може да се каже, че обичам Русия.

Из стихосбирката на Айча Заралиева "Спомени за рециклиране"

"Някои спомени ни правят силни, нясят ни усещане за сигурност, смисъл и щастие. А други ни причиняват болка, без значение колко време е минало. Тях трябва да рециклираме - за да превърнем счупените парченца в нещо красиво". Двата раздела на книгата са озаглавени "Любов за рециклиране" и "Фамилна анамнеза".

Прибери си думите.
Не мога да слушам!
Нека приключим с добрия тон,
официалностите
и всичко.

Убий ме - няма да е престъпление,
а евтаназия за терминално болен,
милосърден жест
към влюбената в теб хлапачка,
която забрави, че е само

моментно удоволствие
по чуждия път.

Обичам те,
посивял от тревоги,
безшумно промъкваш се в леглото.
Събуваш си обувките,
Преди да се завием със сънищата ми.

Скрила съм болките
в скрина на баба ми,
да не им чуваш писъците -
затиснати са от чеизите
на всички жени в семейството.

Без моя -
понеже не исках,
а майка ми ме нарече
да остана неомъжена.

Прегърщам те -
толкова силно,
че да падне сивото
и всичките години,

които ни делят.
Заспиваме прегърнати.
Час преди изгрева
Търсим наше безвремие.

Свърших си сълзите.
Една не остана.
Само стари снимки,
на които сме щастливи.
Толкова влюбени,
Че чак ми се гади.
Вече съм стара
За душевни катарзиси
И други природни бедствия.
Трудно понасям ускорения.
А всяка раздяла
е билет
за влакче на ужасите.

Най-много боли
Да ти измъкват корените

от сърцето.
Да си загубиш родното място,
да намразиш града,
в който си роден.
Защото политиката е такава.
Защото тук всичко е така.
И никой не иска
да живее по-добре.

Мъжът който продава гевреци
на входа на една болница
ме поздравява всяка сутрин.
Без да ме познава.
Без да купувам стоката.
Без да очаквам нещо в замяна.
Усмивхам му се всеки ден,
а той остарява от днес до утре.
Само добротата му разсича
по-силно от бръчките
старото му лице,
а той замества слънцето
в най-мрачните утрини.

Преговорите по установяване на нова по-ниска цена на руския газ тези дни станаха тема за взаимни нападки между президентството и правителството. Енергийният министър Теменужка Петкова изказа недоволство, че президентът си е позволил да навлезе в "нейна територия". Поводът бе съобщението за телефонен разговор на Румен Радев с Владимир Путин.

"При преговорите с Русия за намаление на цената на природния газ явно трябва да има изразена политическа воля, защото експертните преговори, които се водят, не могат да достигнат желанието за България резултат. Министърът на енергетиката трябва да се замисли дали достатъчно добре си върши работата и защо България изостава", обясни българският президент. Вместо да отговори по същество, Петкова реагира нервно, че "енергийните проекти са в правомощията на правителството".

По думите на Радев цената на газа е "най-важната тема към момента и това е продължение на моя разговор с президента Путин, който имах по време на посещението си в Санкт Петербург в началото на юли миналата година", каза той. Президентът уточни, че от осем държави, които са обект на "газовия диалог" между "Газпром" и Еврокомисията, само България все още не е получила намаление на цената. "Ние реално плащаме почти два пъти повече за газа от Русия, което е недопустимо", подчерта Радев. Той изрази надеждата скоро да получим желаното намаление на цената, защото в противен случай ще губят българските домакинства, икономиката ни и нашата конкурентоспособност.

Неотдавна близки до преговорите източници заявиха, че очакванията от българска страна са да се стигне до споразумение за отстъпка в размер на 30 процента от сегашната цена. Според руския в. "Коммерсантъ" в хода на преговорите си с "Газпром" България можела да постигне дори 50-процентно намаление.

Труден пазарлък за газа

Руски наблюдатели очакват "Газпром" двойно да свали цената за България

Продължението на газопровода през Балканите официално се нарича "Турски поток-2"

Това щяло да стане чрез промяна на формулата, по която се изчисляват цените в момента.

Български експерти смятат, че новата формула освен петролните индекси, както е досега, ще включва и спотовите цени на газа на централноевропейските борси. В такъв случай от съотношението между двата показателя ще зависи и размерът на отстъпката. В момента борсовите цени са изключително ниски и при по-голяма тежест във формулата ще доведат до по-голяма отстъпка. "Коммерсантъ" отбелязва, че България може да постигне значителен напредък в преговорите за цената на газа и тя може да се понижи до \$140 за 1000 куб. м. От българска страна посочват, че независимо от конкретния размер отстъпката ще важи със задна дата - най-вероятно от август 2019 г. А това означава, че "Газпром" ще трябва да връщат надплатените през изминалите месеци суми, които се изчисляват на десетки милиони долари.

След антимонополното дело срещу "Газпром" Евроко-

мисията започна да оказва натиск върху руската компания за намаляване на цената на газа. В резултат на това миналата година нови по-ниски цени получиха Естония, Чехия, Унгария, Латвия, Литва, Полша и Словакия. По отношение на България обаче това не се случи и тя продължава да купува руския газ на двойно по-високи цени спрямо редица европейски държави.

Руският вестник обръща внимание и на опитите на българското правителство да си осигури алтернативни източници на газ. "България скоро ще може да получава газ от Азербайджан, а също така и втечен природен газ от световния пазар", пише "Коммерсантъ". Руски наблюдатели отбелязват, че България не е сред значимите за "Газпром" клиенти. Въпреки това обаче руският газов гигант не би искал да я загуби, затова София най-вероятно ще получи исканото намаление.

Тази седмица възникна още една "газова тема", която разбуни чувствителния български политически и бизнес елит. Фитила запа-

лиха съобщения в сръбските медии, според които руската компания IDC (Infrastructure Development and Construction) ще бъде подизпълнител на българския участък от газопровода "Турски поток". IDC беше главен изпълнител в изграждането на продължението на газопровода през Сърбия.

Разрешението за изграждане на газопровода от България до Сърбия било дадено на IDS от саудитския консорциум "Аркад", с който "Булгартрансгаз" подписа договор за 1,1 млрд. евро и саудитската компания има право да се разпоречеда оттук нататък със строителството. Така IDC ще изгради над 100 км газопровод от границата със Сърбия през територията на България в качеството си на един от подизпълнителите на строителството на газопровода. Компанията ще използва машините и работниците, с които е построен "Турски поток" през Сърбия. Те ще подготвят терена, ще монтират и заваряват тръбите, т.е. ще бъде извършена комплексна услуга. Договорът с изпълнителите вече е подписан и работата трябва да започне идния ме-

сец. Изграждането на трасето през България е разделено между пет подизпълнители, които трябва да завършат построяването на две компресорни станции в България.

Ръководителят на "Сърбиягаз" Душан Баятович заяви, че компанията, изградила сръбския участък на "Турски поток", могат да помогнат на съседите в България да завършат работата си възможно най-скоро, защото "без българската част от газопровода няма да има газ и за Сърбия". Участъкът на главния газопровод от България до унгарската граница е проектиран от италианско-сръбския консорциум "Saipem-Srbijagas". На Сърбия ѝ остава да приключи строителството на компресорната станция на границата с Унгария, до където ще стигне "Турски поток".

Първият 11-километров участък от газопровода "Турски поток" през територията на България вече е завършен от местна компания, като проектът е на стойност 14,2 млн. евро. Очаква се строителството на втория участък от газопровода да бъде завършено до следващия отоплителен сезон.

Оказа се, че "Булгартрансгаз" не бил уведомяван за привличането на подизпълнители за строежа на газопровода "Балкански поток" на територията на България. Това са заявили от дружеството пред БГНЕС. Те имали сключен договор със саудитския консорциум "Аркад" за изграждането на газовата магистрала по цялата дължина на трасето през България.

"Следва да се има предвид, че съгласно българското законодателство отговорността за начина на изпълнение на обекта е изцяло на изпълнителя по договора, както по отношение на осигуряването на пълния обем от доставки на оборудване и материали, така и по отношение извършването на строителните дейности. Към настоящия момент, "Булгартрансгаз" не е уведомяван за привличане на подизпълнители за извършване на дейности по изпълнението на договора", са заявили от дружеството.

Минск иска по-изгодни условия за вноса на нефт

На състоялите се преди седмица преговори Москва предложи на Минск нови условия за бъдещите доставки на петрол, за да компенсира загубите от въведени миналата година мита, съобщиха ТАСС. Русия прекрати петролните доставки за Беларус в началото на годината, след като двете страни не успяха да се договорят по условията. Дотогава Москва доставяше петрол и петролни продукти на Минск без такса за износа по споразумение за безмитна търговия между Русия, Беларус и Казахстан. Русия обаче миналата година промени данъчния си кодекс и така бе спряно действието на това споразумение.

През 2019 г. руските данъчни промени са стрували на Беларус \$330 млн., държавният бюджет е изгубил \$130 млн., а беларуските рафинерии - \$200 млн., съобщиха медиите в Минск. "Предложен е подход, който отчита намаляването на експортните мита, а именно намаляване на премиите с около два долара на тон всяка година, тоест пропорционално намаление на експортните мита", заяви руският министър на енергетиката Александър Новак.

Пред делегация от руските региони беларуският президент Александър Лукашен-

ко обясни, че Владимир Путин му е предложил да компенсира загубите на Минск от \$300 млн. и че Москва е готова тази година да върне условията за петролните доставки такива, каквито са били миналата година. "Това е някакъв напредък. Ще работим в тази посока", каза той. Говорителят на Кремъл обаче Дмитрий Песков заяви, че Русия и Беларус не са постигнали твърдо споразумение по условията за петролните доставки. А посланикът на Русия в Беларус Дмитрий Мезенцев е убеден, че преговорите между беларуските и руските компании в енергийния сектор ще доведат до взаимноизгодни споразумения.

Лукашенко моли Путин за компенсации по вноса на петрол

Причината за спорове между Москва и Минск е в липсата на споразумение за компенсиране на загубите от промените в руската данъчна система в петролния сектор. В Минск не могат да се примирят с покачва-

нето на цената вследствие от промените. По-точно там смятат, че не е редно да се поддържат премиите за руските петролни компании.

Български кукери прогониха злите духове в Москва

От 21 февруари до 1 март в руската столица се провежда традиционният фестивал "Московская Масленица". В рамките на "Московски сезони" правителството на Москва организира този голям празник всяка година. Така жителите и гостите на руската столица имат възможност да посетят различните площадки на фестивала, разположени в цяла Москва, където може да се видят и чуят изпълнения на творчески групи. Всеки гост на фестивала може да участва в приготвянето на различни ястия, да опита различни варианти на традиционните за Масленица блини (палачинки) и да се запознае с древните занаяти.

Фото Катя Жекова

Българските гости от читалище "Христо Ботев - 1928 г." в село Столетово и от читалище "Родолубие - 2006 г." в село Айдемир, показаха на московчаните и гости на Москва наистина грандиозно шоу.

Реквизитът на българите бе уникален - 100-килограмова каруца, 20 кукерски маски с височина един ме-

тър всяка, народни носии, музикални инструменти и други. На фестивала също така се представиха и други групи от различни страни, сред които от Италия, Франция и Унгария.

Българските самодейци са получили поканата през януари тази година от Сдружение "Клуб за исторически реконструкции "Ротобор" в

Москва с подкрепата на Националното туристическо представителство в Москва и посолството на Република България в Руската федерация. Това съобщил българското посолство в Москва на страницата си във Фейсбук.

Българските гости представиха традиционни народни песни, а под съпровода на тъпан и гайда столетовските кукери играха пред портите на Кремъл, за да прогонят злото и да дадат път на доброто. Айдемирци участваха не само в дефилета по центъра на руската столица, но и представиха в майсторски класове автентични добруджански ритуали, песни и традиции. С това си участие представителните групи на двете български читалища имаха възможност да се срещнат с домакина на събитието, кмета на Москва Сергей Собянин и с посланика на Република България в Руската федерация Атанас Кръстин.

"Московская Масленица" е

едно от ярките събития в Москва през този период на годината, защото фестивалът предлага богата културна, образователна, кулинарна и търговска програма. Тази година фестивалът събра над 5 милиона зрители само на Манежния площад в Москва.

Празненствата около фестивала "Масленица" почитат стар езически празник, отбелязван от древни времена в Русия. "Масленица" е единственият езически празник, признат от Руската православна църква още през XVIII в. Празникът се свързва със запалване на големи огньове и ритуално изгаряне на плашилото на Масленица, с което се поставя началото на пролетта и на великия пост.

По славянски начин ритуалът с маскиране и запалване на огньове, символизиращи прогонване на злото и зимата, както и оповестяването на идването на пролетта и доброто, е изключително сходен с нашите Сирни заговезни.

Жени Лечева представи своя първи роман за деца

Светлана Тютюнджиева

В Руския културно-информационен център (РКИЦ) се състоя гала концерт на лауреатите на VIII Национален конкурс на младите таланти "Път към славата" - 2020. По покана на директора на конкурса Снежана Полихронова, специален гост на събитието бе актрисата, певица и детска писателка Жени Лечева.

Тя представи на участниците в конкурса своята книга "Тайният Ключ или приключенията на Тит и Ярмина". Това е нейният първи роман за деца. Победителите в конкурса получиха тази книга като част от наградите. Книгата бе връчена на победителите от самата Жени Лечева и съпруга ѝ Иван Лечев, известен български китарист и музикант, с лично послание и автографи от двамата.

Илюстрациите в книгата също са на Жени. Романът представлява една вълшебна история за Константин и неговите приятели, които в навечерието на Коледа се озовават в едно опасно, но същевременно вълнуващо приключение. Това е роман за чудеса, които могат да ни се случват не само в приказките, но и в реалния живот.

Жени Лечева е завършила Националното хо-

реографско училище със специалност "Класически балет" и актьорско майсторство в Националната академия за театрално и филмово изкуство (НАТФИЗ) в София. Участва като художник в общи изложби в България и в различни международни арт фестивали.

Жени е многогранна личност. Тя участва в много театрални постановки, мюзикъли, снима се в кино, а също има участия като певица и водеща. Със сингъла си "Твоите дълбоки очи" печели първо място в музикалната класация на БНР.

Жени Лечева е носител на общата награда "Златна ракла" за женска роля за филма "Една калория нежност" на режисьорката Иванка Гръбчева. Водила е музикалната класация "Песен на годината" в телевизионен и радио формат.

Това, че Жени се занимава с толкова много творчески неща, не е случайно - баща ѝ Петър Александров, е бил режисьор, а майка ѝ Екатерина Енева е художник сценограф и живописец. В това свое качество преди време двамата поставят спектакли в Съветския Съюз, с които стигат чак до Тюмен.

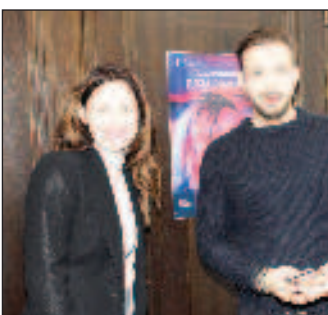
Жени също гастролира в Русия. Заедно с трупата на Малък градски театър "Зад канала" те

представят в Москва спектакля "Ритъм енд блус". "След Москва пътувахме за Ярославъл, където също играхме. Там беше незабравимо, защото хората плакаха", разказа Жени Лечева за в. "Русия днес - Россия сегодня". Тя сподели, че нейна голяма мечта е романът ѝ за деца един ден да се преведе и на руски език.

"Доза щастие" покори публиката в Калининград

На 14 февруари, в Кинозалата на Третьковката се състоя премиерата на новия български игрален филм "Доза щастие". Това съобщи Българският културен институт в Москва. Филмът на режисьорката Яна Титова е едно от най-гледаните български заглавия за 2019 г.

Българската кинолента бе представена на руската аудитория в Москва от самата Яна Титова заедно с продуцента и актьора Александър Алексиев. След премиерата в руската столица екипът продължи за Калининград, където филмът беше представен и на XV международен фестивал за съвременно европейско кино, организиран от представителството на Европейския съюз в Русия (European Union in Russia).

"За нас това беше интересен и много важен опит. Всяка среща с руската публика беше специално събитие. В Калининград приеха топло нашия филм и ни задаваха много въпроси. Усещаше се, че "Доза щастие" не ги остави безразлични, а за нас това е най-важното", споделиха впечатленията си от представянето на филма в Русия Александър Алексиев и Яна Титова.

Страницата подготви Олга Гурска

Почина голямата българска певица Ирина Чмихова

На 15 февруари на 89-годишна възраст почина голямата българска певица и музикален педагог Ирина Чмихова. Тя е един от основателите на популярната музика в България. Певицата е родена на 5 април 1930 година в Пловдив, в семейство на руски емигрант, белогвардеец, потомствен воронезки дворянин Николай Чмихов и българката Цветана Велева.

Чмихова завършва ДВТУ "Кръстьо Сарафов" в класа на проф. Кръстьо Мирски и започва работа като актриса по разпределение в Димитровградския театър. Започва да пее още като студентка, през 1950 година, когато в България гостува руският пианист Евгений Комаarov, създава музикален квартет в Руския клуб. Ирина участва на първото състезание за майстори на естрадно изкуство в зала "България", след което ѝ предлагат щатна работа в Държавната концертна дирекция. Към този момент датират първите опити за създаване на естрада в България.

Песни за нея са писали Борис Карадимчев и Йосиф Цанков, изпълнява песни и шлагери на седем езика - български, руски, немски, испански, италиански, френски, английски. Нейни хитове са "Гренада", "Ханум", "Капитан", "Ти пак си мой", "Пълнолуние", "Тригодишна мъка", по-известна като "Синьото елечо" и други.

На 32-годишна възраст Ирина Чмихова започва да преподава в отдел "Естрада" на Консерваторията. Сред учениците ѝ са певци като Маргарита Хранова, Мими Иванова, Мустафа Чаушев, Петър Чернев, Нели Рангелова, Камелия Тодорова, Есил Дюран, Михаил Йончев, Мая Нешкова, Христо Кидиков и др.

Сашо Морфов с представление в Санкт Петербург

След едно десетилетие режисьорът Александър Морфов, известен в Русия и света, оглавявал години Петербургския театър "В.Ф. Комисаржевская", многократно лауреат и номинант на наградите "Золотая маска" и "Золотой софит", се завърна в Санкт Петербург с нова постановка. Там той представи своята ярка и страстна версия на Шекспировата драма "Ромео и Жулиета". В Санктпетербургския Младжки театър (ТЮЗ) постановката на Морфов предизвика много голям интерес, като сред премиерната публика имаше хора от България, Русия, Естония, Латвия, Литва. Невероятните декорации на спектакля са на блестящия сценограф Семьон Пастух. Хореографията е на Игор Качаев, а оригиналните костюми на Ника Вележанинова. Ролите се изпълняват от руски актьори, сред които Борис Ивушин - заслужил артист на Русия, Олга Карленко, Никита Остриков, Дмитрий Ткаченко и много други. Сред официалните гости на премиерата бе и директорът на театър "Комисаржевская" Виктор Новиков. Следващите дати на спектакля са 29 февруари и 29 март, съобщил Майя Праматарова в obache.bg.

Руски фрегати се срещнаха в Атлантическия океан

Трите руски платноходки, които участват в околосветско плаване - "Крузенщерн", "Седов" и фрегатата "Палада", се срещнаха в южната част на Атлантическия океан. От пресцентъра на околосветското плаване на Росриболовство съобщиха, че учебните плавателни съдове са пристигнали на мястото на срещата на 18 февруари. Платноходките преминават подготовка за съвместно маневриране.

Когато това уникално величествено зрелище приключи, ще стартира мемориално ветроходно състезание с маршрут 200 мили. Състезанието ще бъде посветено на 200-годишнината от откриването на Антарктида от руската експедиция на

Фадей Белинсхаузен и Михаил Лазарев.

След церемонията по награждаването на участници-

те, ветроходните фрегати отново ще продължат всяка по свой маршрут. По график "Крузенщерн" ще тръг-

не към Буенос Айрес (Аржентина), "Седов" и след него фрегатата "Палада" пък ще поемат към Кейптаун (ЮАР).

Антарктида е открита на 28 януари 1820 година от руска експедиция, ръководена от Фадей Белинсхаузен и Михаил Лазарев. Така те опровергават твърдението на известния изследовател Джеймс Кук, който стигнал до южните полярни морета през 1774 година и обявил, че по-нататъшното проникване е невъзможно. Ето защо 45 години след неговото пътешествие никой не предприемал опити за нова експедиция. Руските мореплаватели не само стигнали до неизвестната земя, а дори

я обиколили, като по този начин потвърдили съществуването на шестия континент на Земята.

Околосветското плаване на платноходките на Росриболовство е посветено не само на 200-годишнината от откриването на Антарктида, но и на 75-годишнината от Великата победа над нацизма. Трите фрегати осъществяват околосветски плавания от ноември 2019 година. Фрегатата "Палада" тръгна от Владивосток на 1 ноември 2019 година, а "Седов" и "Крузенщерн" - от Калининград на 8 декември. Към днешна дата трите фрегати са изминали над 31 хил. мили, и са акостирали в 12 чуждестранни пристанища.

Конкурсът КОСМОНАВТИКА-2020 стана национален

Конкурсът КОСМОНАВТИКА-2020 се организира от 145 ОУ "Симеон Радев" в София съвместно с Планетарен информационен център за астронавтика (ПИЦА).

Желание за участие вече заявиха ученици от цяла България.

Важно е да отбележим, че този проект се реализира в образователната система и в него участват учители, ученици и родители. Идеята дава възможност да създадем дейности по различни учебни предмети, които са обвързани с учебното съдържание и да реализираме реални физически обекти. Макетите, картините, информационните табла и поезията се явяват реален продукт на образователната система и

фантазията на децата.

В мероприятията се включват представители на детски градини, училища и висши учебни заведения. От детските градини ще участват №19, "Света София", София, №53, "Дядовата ръкавичка", София и "Ален Мак", Разлог.

Тази седмица в конкурса се включи и ЧСУ "Евлоги и Христо Георгиеви" в София, в което се изучава китайски език, а от новата учебна година и интензивно руски език.

В конкурса активно участие взимат и ученици от ЧСУ "Юрий Гагарин" в СОК Камчия с прекрасните си проекти.

Интерес представлява участието на две вечерни

гимназии. V вечерно СУ "Пеню Пенев", София и IV Сменна вечерна гимназия "Отец Паисий" в София. Двете гимназии под ръководството на Здравко Генин се включват с проекти в сферата на роботиката. От висшето образование се включи и Химикотехнологичният и металургичен университет в София с химичен анализ на повърхността на Марс. Към българските космонавти бе отправена покана за участие в награждаването на участниците в КОСМОНАВТИКА - 2020.

Награждаването на всички участници ще се проведе на 10 април, петък, от 14:00 часа в ритуалната зала на 145 ОУ "Симеон Радев", София.

Липсата на сняг ще се отрази негативно на риболова

Топлата зима в южна Русия може негативно да се отрази на аквакултурата в Ростовска област и може да доведе до намаляване на рибните запаси.

Както съобщи за "Российская газета" докторът на биологичните науки Павел Балкин, главен изследовател на Южния научен център на РАН, запасите на вода в снежната покривка в басейна на река Дон в началото на февруари са малко над половината от нормата. Той поясни, че липсата на сняг ще доведе до минимално пролетно топене.

"Тъй като няма пълново-

дие, рибите няма къде да хвърлят хайвера си, а основните видове риба като платика и шаран се размножават "на открито". Ниското ниво ще пресече входа на рибите до обичайните места за хвърляне на хайвера, а и последващият спад на нивото ѝ, както и пресъхването на местата за хвърляне на хайвер ще доведат до унищожаване на по-голямата част от бъдещото потомство", смята руският учен.

Освен това, топлатата зима може да доведе и до намаляване на комарите, заради липсата на хранителна ба-

за, а личинките са в менюто на много видове риба. При такава ситуация малките на рибите могат да загинат още в ранен етап на развитие.

Следва също така да се отбележи, че в по-топлата от обикновеното вода оцеляват паразитите и патогените на заболявания, типични за рибите. Това пък увеличава риска от възникване на епизоотия (широкомащабно разпространение на инфекциозно заболяване при един или повече животински видове на определена територия). Последният от факторите е опасен не само за естествените рибни популации, но и за рибните стопанства.

В Севастопол за първи път се появи розово фламинго

Розово фламинго бе забелязано в Севастопол на полуостров Крим. Това се случва за първи път в историята на града, съобщи във Фейсбук д-р Виталий Гирагосов, старши научен сътрудник в Института по биология на южните морета. Той сподели, че двойка възрастни птици, може би не за дълго, но са в Севастопол.

"Самият факт е много интересен, защото това е първият достоверен случай в нашия град. Обикновено фламингото (*Phoenicopterus roseus*) гнезди в колонии по бреговете на Средиземно море, в Африка, Западна и

Централна Азия. През 2017 г. е открита размножителна колония в Сиваш, на полуостров Чокрак (Херсонска област на Украйна)", припомни той.

Биологът отбеляза, че преди това птиците били забелязани в Соления залив и информацията за посещението на невиджани в Севастопол птици бързо се разпространила сред жителите на морския град, пише "Российская газета".

От медията припомнят, че миналата есен в парка "Гагарински" в Симферопол (столицата на Република Крим) се появили рядко сре-

щани за полуострова птици като мандаринка (птица от разред Гъшеподобни, семейство Патицови), патица Каролинка и Кафявоглава потапница.

Що се отнася до розовите фламинго, според наблюденията на д-р Виталий Гирагосов, през последните години те летят доста далеч из европейската част на континента и вече могат да бъдат забелязани в различни области на Украйна, Русия, дори в Полша и България. Досега на полуостров Крим розово фламинго можеше да се види само в някои зоологически градини.

Страницата подготви Олга Гурска

Армията ще се оборудва с оръжие на бъдещето

Руската армия и флот ще се оборудват с най-новите въоръжения и техника, в това число и с високоточни системи, лазерни и хиперзвукови комплекси, заяви руският президент Владимир Путин. Той говори в Държавния Кремълски дворец на тържествен концерт по случай Деня на защитника на отечеството.

Руският лидер подчерта, че страната и в бъдеще ще прави всичко, за да станат армията и флотът все по-съвременни, ще се укрепва потенциалът на стратегическите сили. Путин отбеляза, че много руски въоръжения нямат аналог в света. Говорейки за редица перспективни образци,

той посочи, че Русия вече е преминала от етапа изпитания към режима постоянна готовност и бойно дежурство. Според Путин на практика става въпрос за оръжия на бъдещето. Това означава, че сигурността, отбранителната способност на Руската федерация е гарантирана в дългосрочна перспектива.

Сергей Шойгу и Владимир Путин на тържествената вечер, посветена на Деня на защитника на отечеството

USS Ross преминава през Босфора на път за Черно море

Ескадрен миноносец на САЩ влезе в Черно море

Американският ескадрен миноносец "Рос" (USS Ross), оборудван със системите Aegis, влезе в Черно море, съобщиха РИА "Новости", като се позовава на руския Национален център за управление на отбраната.

От центъра подчертаха, че корабите на Черноморския флот контро-

лират действията на ескадрения миноносец.

На 24 декември миналата година се съобщава, че ескадрен миноносец от същия клас е влязъл в морския порт на Одеса. На 30 октомври 2019 г. генералният секретар на НАТО Йенс Столтенберг заяви намерението на алианса да засили своето при-

съствие в Черноморския регион, тъй като той има стратегическо значение. Според Столтенберг присъствието на кораби на Северноатлантическия алианс в Одеса е потвърждение на важноста на Черно море за организацията, а също така демонстрира подкрепата за Украйна.

Почина последният съветски маршал

Във вторник почина бившият министър на отбраната на СССР, маршалът на Съветския съюз Дмитрий Язов. Информацията за неговата смърт беше потвърдена от руското Министерство на отбраната.

"На 25 февруари на 95-годишна възраст след тежко и продължително боледуване в Москва почина маршалът на Съ-

ветския съюз Дмитрий Тимофеевич Язов", се казва в съобщението на военното ведомство.

Маршал Язов е роден на 8 ноември 1924 г. в село Язово, Омска област. През 1941 г. е призован на военна служба, през 1942 г. завършва Московското военно училище "Върховен съвет на РСФСР". През годините на Великата отечествена война Дмитрий

Тимофеевич командва взвод на Волховския и Ленинградския фронт.

В периода на карибската криза през 1962 г. ръководи отделния мотострелков полк в Куба.

По-късно заема различни длъжности в армията и в Министерството на отбраната. През май 1987 г. Дмитрий Язов оглавява военното ведомство. Под негово ръководство е про-

ведена операция по извеждането на съветските войски от Афганистан. Заема министерския пост до август 1991 г.

През 1990 г. му е присвоено званието маршал на Съветския съюз. Сред наградите му има два ордена "Ленин", ордени "Червено знаме" и "Червена звезда", орден "Отечествена война" - първа степен.

"Аз съм давал клетва пред народа"

Какъв беше бившият министър на отбраната на СССР Дмитрий Язов

На 25 февруари в Москва на 95-годишна възраст почина последният маршал на СССР и бивш министър на отбраната Дмитрий Язов. В СССР го обвиняваха в измяна на родината, а в Литва - в опит за държавен преврат.

Дмитрий Язов е роден през 1924 г. в селско семейство. На 17 години, още незавършил училище, постъпва в Червената армия. "На 8 ноември 1941 г. навърших 17 години, а не бях завършил училище. Отидох във военкомата с молба да ме изпратят на фронта. За да не ми откажат, се наложи да използвам малка хитрост - надписах си една година. На село тогава پاسпорти нямаше, никой не провери", спомня си Язов

Воюва на Волховския и Ленинградския фронт като командир на взвод, участва в отбраната на Ленинград. Там е ранен и след лечението е назначен за командир на взвода за фронтови курсове.

Продължава службата си и след войната. През октомври 1961 г. е назначен за командир на 400-ия мотострелков полк на 63-а гвардейска

дивизия по личното указание на маршала на Съветския съюз Василий Чуйков. Полкът на Язов се намира в Куба през 1962-1963 г. и преживява Карибската криза.

Заема различни длъжности в армията: командир на 122-а гвардейска мотострелкова дивизия в Забайкалието, оглавява управление в Главното управление "Кадри" в Министерството на отбраната, първи заместник командващ войските на Далекотоизточния военен окръг, командващ войските на Централната гру-

17-годишният доброволец на фронта Дмитрий Язов

па войски на територията на Чехословакия, войските на Далекотоизточния военен окръг и заместник-министър на отбраната по кадрите

През май 1987 г. Язов е назначен за министър на отбраната на СССР. Той си спомня: "Преди това в Берлин имаше съвещание на консултативния съвет на първите лица и министрите на отбраната на страните от Варшавския договор. И в същия ден - това беше Денят на граничаря - пилотът любител от ФРГ Матиас Руст кацна със своята "Чесна" на Червения площад. По този повод политбюро заведе цяла нощ. В 10 часа ме извикаха. Изслушаха доклад на главния маршал на авиацията, главнокомандващ ПВО Колдунов. След това помолиха всички военни да отидат в съседната стая. След половин час ни извикаха. И Горбачов съобщи, че са решили да ме назначат за министър на отбраната вместо Соколов. Аз отказах. Горбачов ме пита: "Колко служба имаш?" "50 години", отговарям. Закръглих ги малко. "Отивай и поемай нещата". И тръгнах."

През април 1990 г. той става последния маршал

Руският министър на отбраната поздравява последния съветски маршал с 90-годишнината му

на Съветския съюз. Като министър на отбраната Язов отговаря за действията на страните за съкращаване на ядрените въоръжения, както и за извеждането на съветските войски от територията на чужди държави, в това число и от Афганистан. През март 1991 г. е преназначен на министерска длъжност.

По време на събитията от 1991 г. Язов влиза в Държавния комитет за извънредно положение и се разпорежда в Москва да влязат танкове и тежка техника. През нощта на 22 август 1991 г. той е арестуван на път към Михаил Горбачов, където според думите му отивал да го уговори да предаде пълномощията си на ръководителя на комитета Геннадий Янаев. Обвинен е в измяна на

родината. "Да, измяна на президента имаше. Но сдвоята родина не съм предавал и досега смятам, че новоогарьовският договор беше неконституционен. В клетвата няма нито дума за президента - давал съм клетва пред народа", разказва по-късно Язов.

Още през декември 1991 г. Язов задочно е признат за виновен в опит за извършване на държавен преврат в Литва през януари 1991 г. През март 2019 г. Вилюският окръжен съд потвърждава обвинението и осъжда задочно 95-годишния маршал на 10 години затвор.

Язов е женен два пъти. Има три деца и седем внука.

Страницата подготви
Влади Владков

ДИЕС

РОССИЯ
РУСИЯ

Основател и член на Световната асоциация на руската преса

ИЗДАВА
„Българо-руски информационен пул“ ООД

ИЗДАТЕЛ
Проф. Светлана ШАРЕНКОВА
Управител на БРИП ООД

РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ
председател Проф. д. ик. н. Димитър ИВАНОВ

ЕКИПЪТ
Димитрина ГЕРГОВА - главен редактор, gergovad@abv.bg

Влади ВЛАДКОВ - заместник главен редактор vl_vladkov@yahoo.com

Светлана МИХОВА - mihova2011@yandex.ru

Светлана ТЮТЮНДЖИЕВА - svekla@abv.bg

Олга ГУРСКА - gurska@mail.bg

Коректор руски език Галина ЩЕРЕВА

Коректор български език Даниела ВАСИЛЕВА

КОМПЮТЪРЕН ДИЗАЙН Светлана ГЮРОВА

1504 София, ул. „Шипка“ 34. Телефон: 0879545297 Web адрес: RUSIADNES.BG

АБОНАМЕНТ И РЕКЛАМА:
02/944-10-26 Банкова сметка IBAN, BG13RZBB91551060220314, Банков код BIC, RZBBBGSF РАЙФАЙЗЕНБАНК АД

ПЕЧАТ Алианс медиапринт

Редакцията не рецензира и не връща материали

Александър Логинов: "Няма да се предадем"

Руският биатлонист спаси Русия от позор на Световното първенство по биатлон, но може да напусне спорта заради тормоз

На Световното първенство по биатлон руският национален отбор извоюва два медала, и двата - в сметката на Александър Логинов. Той спечели златния медал в спринта, а след това стана трети в преследването. Спортистът обаче беше подложен на тормоз от страна на чуждестранните му съперници. Не искаха да признават победите на Логинов и му напомнят за неговото допингово минало. В края на турнира в разположението на руския отбор нахлу полиция, а Логинов се замисли за приключване на кариерата си.

"Дори не гледам това Световно първенство"

Руският отбор рискува да не спечели нито един медал от Световното първенство по биатлон в италианския Антхолц. В навечерието на турнира отборът остана извън почетната стълбичка 26 поредни гонки, като установи антирекорд. Изглеждаше, че медали от това първенство не очакваше и руското биатлонно ръководство.

Преди началото на турнира треньорът на женския отбор Виталий Норицин заяви, че в отбора никога не преживява заради липсата на медали, и отбеляза, че спортистите преследват свои цели и задачи. А президентът на Съюза на биатлонистите на Русия Владимир Драчов призна, че няма намерение да гледа резултатите от Световното и вече чака лятото: "Ако говорим честно, аз не гледам това Световно първенство. Мисля за следващата лятна подготовка и правя анализ с цел подготовка за следващите два сезона."

За фаворити в турнира се смятаха отборите на Франция и Норвегия, чиито спортисти окупираха първите места в общото класиране за Световната купа. При това Драчов отбеляза особено Мартен Фуркад и Жан-Гийом Беатрикс, който завърши кариерата си през 2018 г. и вече година работи като треньор на белгийците.

На Световното руският отбор се отправи в същия състав, който преди това провали 26 поредни гонки. Мъжският състав представяха лидерът Александър Логинов, Матвей Елисеев (един подиум през сезона) и нито веднъж не стъпвалият на почетната стълбичка Евгений Гараничев, Никита Поршнев и Едуард Латипов. В женския състав разчитаха на Екатерина Юрлова-Перхт, Лариса Куклина, Светлана Миронова и Ирина Старих (всяка от тях имаше по един медал през сезона).

В първите дни на първенството руските биатлонисти доведоха антирекорда до 28 гонки без медали. Първо смесената щафета в съ-

Александър Логинов единствен извоюва медали за Русия от Световното първенство по биатлон

став Старих, Юрлова-Перхт, Елисеев и Логинов дае шестото място, като изостава от норвежците почти с минута. След това рускините се провалиха в спринта, като не попаднаха сред първите 20 - най-добра беше Юрлова-Перхт на 21-о място с изоставане от лидера с повече от минута и с три неточни стрелби.

"Той е негодостоеен да бъде тук"

Логинов успя да преобърне ситуацията. Лидерът в руския биатлон за последен

нарече Логинов лъжец.

"Той не трябва да бъде тук. Той беше дисквалифициран за допинг. Много е трудно да бъдеш четвърти в надпреварата, когато златния медал печели човек, който по-рано е бил наказван. Това е нечестно отношение към нас, защото ние се борим честно", заяви Тарей.

Мнението на брат си подкрепи и Йоханес, който сметна, че победата на Логинов изглежда странно, тъй като в настоящия сезон той е показвал по-слаби резултати.

В преследването Логинов стартира първи. Той остана на лидерските позиции в по-голямата част от гонката, но изпусна последния изстрел и остана с бронзов медал, като пропусна пред себе си французина Емилиен Жаклен, който стреля точно, и Йоханес Бьо, който взе сребърния медал с два пропуска.

Пропускът на Логинов обаче предизвика нееднозначна реакция на трибуните. Зрителите посрещнаха грешката на руснака с ливкуване. Може пък да са се радвали на победата на норвежеца и французина!?

ният шампион.

Италианската полиция обяви, че не е намерила улики срещу Логинов и неговия треньор. Чуждестранните съперници обаче намериха още един повод да се съмняват в честността на руснака.

"Ще бъде жалко такъв спортист да завърши кариерата си"

В деня на обиските Логинов трябваше да участва в щафетата. Ситуацията можеше да изкара руснака от релси, тъй като Александър не беше уверен, че няма да го извикат на разпит.

"Прецедентът не се поддава на обяснение - те можеха да дойдат по всяко друго време. Събужда се в шест часа, а сега трепери от нерви. Това еднозначно е поръчка срещу Русия", каза старши треньорът на "сборная" Анатолий Хованцев.

В крайна сметка Логинов бяга в надпреварата, където от него не зависеше нищо. До четвъртия етап руснаците изоставаха от съперниците си с две минути. Александър успя само да съкрати изоставането и да завърши щафетата на четвърто място.

След състезанието Логинов заяви, че мисли за края на кариерата си - омръзнали са му постоянните нападки на съперниците, а от това решение на всички ще стане по-добре.

Късно вечерта Александър беше извикан отново на разпит, който продължил до три часа през нощта. На сутринта руснакът реши да не участва в масовия старт, в който трябваше да тръгне първи. Призна, че физически не е готов да се състезава, че вече няма емоционални сили.

Единственият спортист, донесъл на Русия медали от Световното първенство по биатлон, е на крачка от края на кариерата си. И ако на Логинов от тази крачка може да му олекне, то на руския отбор - едва ли.

Карабинери пред хотела, в който са отседнали руснаците

път извоюва медал в етап от Световната купа през този сезон. В Италия той успя да прекъсне продължителната черна серия.

В спринта Александър беше безупречен. Той стреляше точно и бързо, при това показва второ бягане сред участниците в надпреварата. Фуркад, който също стреля без грешка, зае третото място, като отстъпи на руснака с почти две секунди.

Радостта на Логинов обаче беше кратка. Чуждестранните спортисти напомниха на руснака за неговото допингово минало (от 2014 до 2016 г. той беше отстранен заради употреба на забранени вещества). Първи срещу него се обявиха норвежките братя Йоханес и Тарей Бьо, които в спринта заеха четвъртото и петото място. Последният направо

Логинов игнорира атаките на съперниците и запази мълчание. Преди началото на първенството той анонсира, че няма да общува с медиите по време на турнира. Все пак на пресконференцията след състезанието му се наложи да отговоря на въпроси с помощта на преводач. Тук Фуркад намери начин да го уязви: "Ако ти мълчиш, не общуваеш с други колеги и с пресата, говориш на руски на пресконференцията, въпреки че знаеш английски, е трудно да върнеш доверието към себе си."

Александър съобщи, че е преминал безчислен брой проверки за допинг и не приема забранени препарати. Той обеща да поговори с всеки недоволен и покани чуждестранните си съперници вкъщи.

"Седяхме по гащи"

Два дни преди края на състезанията в хотела на руските биатлонисти нахлу полиция. С обиск в шест сутринта влязоха при Логинов, Гараничев, треньора Касперович и шефа на съюза Драчов.

Гараничев разказа, че най-стриктни са били към Логинов - проверявали са всяка негова вещ: "Дори му взеха и документите, с които ние преминаваме контрол. Първата работа, след като влязоха, беше да ни вземат пушките. Не знам от какво се страхуваха."

Логинов разказа, че са им заповядали да стоят на място - по гащи, както са ги заварили и това силно го е разстроило. "При всички случаи обаче ние няма да се пречупим", казал светов-